

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2021/1059**z dnia 24 czerwca 2021 r.****w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) wspieranego w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz instrumentów finansowania zewnętrznego**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 178, art. 209 ust. 1, art. 212 ust. 2 oraz art. 349,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 176 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stanowi, że Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) ma na celu przyczynianie się do korygowania podstawowych dysproporcji regionalnych w Unii. Zgodnie z tym artykułem oraz z art. 174 akapity drugi i trzeci TFUE, EFRR ma przyczyniać się do zmniejszania dysproporcji w poziomach rozwoju różnych regionów oraz zacofania regionów najmniej uprzywilejowanych, wśród których szczególną uwagę należy zwrócić na niektóre kategorie regionów, w tym ze szczególnym uwzględnieniem regionów transgranicznych.
- (2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 ⁽⁴⁾ określa przepisy wspólne dla EFRR i niektórych innych funduszy, a rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1058 ⁽⁵⁾ określa przepisy dotyczące celów szczegółowych i zakresu wsparcia z EFRR. Konieczne jest również przyjęcie przepisów szczegółowych dotyczących celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg), w przypadku którego państwo lub państwa członkowskie i ich regiony oraz, w stosownych przypadkach, kraje partnerskie i państwa trzecie współpracują ponad granicami w odniesieniu do skutecznego programowania, w tym przepisów dotyczących pomocy technicznej, monitorowania, ewaluacji, komunikacji, kwalifikowalności, zarządzania i kontroli oraz zarządzania finansowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 440 z 6.12.2018, s. 116.

⁽²⁾ Dz.U. C 86 z 7.3.2019, s. 137.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 26 marca 2019 r. (Dz.U. C 108 z 26.3.2021, s. 247) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 27 maja 2021 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2021 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (zob. s. 159 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1058 z dnia 24 czerwca 2021 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności (zob. s. 60 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (3) Promowanie Interreg jest jednym z głównych priorytetów unijnej polityki spójności. Wsparcie dla małych i średnich przedsiębiorstw na pokrycie kosztów ponoszonych w projektach w ramach europejskiej współpracy terytorialnej (EWT) jest już objęte wyłączeniem grupowym na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 ⁽⁶⁾, a przepisy szczególne dotyczące pomocy regionalnej na inwestycje dokonywane przez przedsiębiorstwa dowolnej wielkości są też zawarte w sekcji tego rozporządzenia dotyczącej pomocy regionalnej oraz w wytycznych Komisji w sprawie regionalnej pomocy państwa na lata 2014–2020. Uwzględniając doświadczenia zdobyte w ciągu 30 lat, oraz biorąc pod uwagę, z jednej strony, niską wartość finansową projektów i niskie prawdopodobieństwo negatywnego wpływu na handel i konkurencję, a z drugiej strony, wysoką wartość dodaną wnoszoną przez istniejące programy na rzecz spójności terytorialnej w Europie, oczekuje się, że zakres zasad pomocy państwa w odniesieniu do publicznego finansowania projektów w ramach EWT zostanie doprecyzowany za pomocą przyszłych zmian rozporządzenia (UE) nr 651/2014, czego efektem będzie zwolnienie w istotnym stopniu z obowiązku uprzedniego zgłoszenia w przypadku publicznego finansowania projektów Interreg, a także znaczne ułatwienie wdrażania tych projektów.
- (4) W celu wspierania harmonijnego rozwoju terytorium Unii na różnych poziomach, EFRR powinien wspierać współpracę transgraniczną, współpracę transnarodową, współpracę międzyregionalną oraz współpracę regionów najbardziej oddalonych w ramach celu Interreg. W toku tego procesu należy wziąć pod uwagę zasady partnerstwa i wielo-poziomowego zarządzania, zapewniając jednocześnie, aby skala partnerstwa w ramach danego programu pozostała efektywna.
- (5) Odzwierciedlając znaczenie przeciwdziałania zmianom klimatu zgodnie z zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego przyjętego na mocy Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu oraz na rzecz realizacji celów Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczących zrównoważonego rozwoju, Fundusze będą przyczyniać się do uwzględnienia działań w dziedzinie klimatu i do osiągnięcia celu ogólnego zakładającego, że 30 % wydatków budżetowych UE zostanie przeznaczonych na wspieranie celów klimatycznych. W tym kontekście Fundusze powinny wspierać działania, które są prowadzone z poszanowaniem norm w zakresie klimatu i środowiska i które nie czyniłyby poważnych szkód dla celów środowiskowych w rozumieniu art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 ⁽⁷⁾.
- (6) W ramach komponentu obejmującego współpracę transgraniczną należy dążyć do przewyższania wspólnych wyzwań wspólnie zidentyfikowanych w regionach przygranicznych oraz do zrealizowania niewykorzystanego potencjału wzrostu w obszarach przygranicznych, na co wskazano w komunikacie Komisji z dnia 20 września 2017 r. zatytułowanym „Zwiększanie wzrostu gospodarczego i spójności w regionach przygranicznych UE” (zwanym dalej „komunikatem w sprawie regionów przygranicznych”). W związku tym jako obszary objęte programem do celów współpracy transgranicznej należy określić te regiony i obszary położone na granicy lub oddzielone morzem o nie więcej niż 150 km, między którymi mogą rzeczywiście zachodzić interakcje transgraniczne lub na których można zidentyfikować obszary funkcjonalne, bez uszczerbku dla ewentualnych dostosowań koniecznych w celu zapewnienia spójności i ciągłości obszarów objętych programami współpracy.
- (7) Komponent obejmujący współpracę transgraniczną powinien również uwzględniać współpracę pomiędzy co najmniej jednym państwem członkowskim lub jego regionami a co najmniej jednym państwem lub regionem lub innym terytorium poza Unią. Dzięki objęciu wewnętrznej i zewnętrznej współpracy transgranicznej zakresem niniejszego rozporządzenia powinno nastąpić znaczne uproszczenie i usprawnienie mających zastosowanie przepisów dla instytucji programu w państwach członkowskich oraz dla instytucji partnerskich i beneficjentów poza Unią w porównaniu z okresem programowania 2014–2020.
- (8) Komponent obejmujący współpracę transnarodową powinien służyć intensyfikacji współpracy za pomocą działań sprzyjających zintegrowanemu rozwojowi terytorialnemu, powiązanych z priorytetami Unii, z pełnym poszanowaniem zasady pomocniczości. Współpraca transnarodowa powinna obejmować większe terytoria w kontynentalnej części Unii i wokół basenów morskich przy zachowaniu maksymalnej elastyczności w celu zapewnienia spójności i ciągłości programów współpracy, w tym wcześniejszej zewnętrznej morskiej współpracy transgranicznej na gruncie szerszych ram współpracy morskiej, w szczególności poprzez określenie zasięgu terytorialnego, celów szczegółowych takiej współpracy, wymogów dotyczących partnerstwa projektowego oraz możliwości tworzenia podprogramów i specjalnych komitetów sterujących.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.U. L 187 z 26.6.2014, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

- (9) W oparciu o doświadczenia wyniesione ze współpracy transgranicznej i transnarodowej w okresie programowania 2014–2020 w regionach najbardziej oddalonych, gdzie połączenie obu komponentów w ramach jednego programu na każdy obszar współpracy nie przyniosło dostatecznego uproszczenia dla instytucji programu i jego beneficjentów, należy ustanowić specjalny komponent obejmujący regiony najbardziej oddalone, aby umożliwić tym regionom współpracę z sąsiednimi krajami i terytoriami w jak najbardziej skuteczny i prosty sposób. W ramach tego komponentu można by ogłaszać nabory wniosków w celu uzyskania finansowania łączonego w ramach EFRR, Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR) ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 ⁽⁸⁾ i decyzji o stowarzyszeniu zamorskim ustanowionej decyzją Rady 2013/755/UE ⁽⁹⁾, za pośrednictwem trybów zarządzania, które zostaną uzgodnione między uczestniczącymi państwami członkowskimi i regionami oraz państwami trzecimi.
- (10) W oparciu o doświadczenia w zakresie programów współpracy międzyregionalnej w ramach Interreg komponent obejmujący współpracę międzyregionalną powinien skupiać się na zwiększaniu skuteczności polityki spójności za pomocą czterech programów szczegółowych: programu umożliwiającego wymianę doświadczeń, innowacyjnych podejść i budowania zdolności z naciskiem na cele polityki i cel specyficzny Interreg „Lepsze zarządzanie współpracą” w odniesieniu do określania, rozpowszechniania i transferu dobrych praktyk do polityk rozwoju regionalnego, w tym do programów w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”; programu ukierunkowanego na wymianę doświadczeń i budowanie zdolności w odniesieniu do identyfikacji, transferu i kapitalizacji dobrych praktyk w zakresie zintegrowanego i zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich, z uwzględnieniem powiązań między obszarami miejskimi i wiejskimi, w tym wsparcia na rzecz działań opracowanych w ramach art. 11 rozporządzenia (UE) 2021/1058, uzupełniającego inicjatywę określoną w art. 12 tego rozporządzenia i skoordynowanego z tą inicjatywą; programu na rzecz wymiany doświadczeń, innowacyjnych podejść i budowania zdolności z myślą o harmonizacji i uproszczeniu wdrażania programów Interreg, harmonizacji i uproszczeniu działań w zakresie współpracy, o których mowa w art. 22 ust. 3 lit. d) ppkt (vi) rozporządzenia (UE) 2021/1060 oraz o wspieraniu ustanawiania, funkcjonowania i wykorzystywania europejskich ugrupowań współpracy terytorialnej („EUWT”), które już zostały lub które mają zostać utworzone na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1082/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁰⁾, a także strategii makroregionalnych; oraz programu na rzecz doskonalenia analizy trendów rozwojowych. Te cztery programy w ramach komponentu obejmującego współpracę międzyregionalną powinny dotyczyć całej Unii i być również otwarte na udział państw trzecich.
- (11) Należy ustanowić wspólne obiektywne kryteria wyznaczania kwalifikujących się regionów i obszarów. W tym celu identyfikację kwalifikujących się regionów i obszarów na poziomie Unii należy oprzeć na wspólnym systemie klasyfikacji regionów ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1059/2003 ⁽¹¹⁾.
- (12) Należy nadal wspierać lub, stosownie do sytuacji, ustanawiać współpracę we wszystkich jej wymiarach z państwami trzecimi sąsiadującymi z Unią, gdyż taka współpraca jest ważnym narzędziem polityki rozwoju regionalnego i powinna przynieść korzyści regionom państw członkowskich graniczącym z państwami trzecimi. W tym celu EFRR i unijne instrumenty finansowania zewnętrznego, Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA III) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej (IPA III) (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie IPA III”), ISWMR i decyzja o stowarzyszeniu zamorskim, powinny zapewniać wsparcie na rzecz programów w ramach współpracy transgranicznej, współpracy transnarodowej, współpracy międzyregionalnej i współpracy regionów najbardziej oddalonych. Wsparcie z EFRR oraz z unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego powinno opierać się na zasadzie wzajemności i proporcjonalności. Jednakże w odniesieniu do środków IPA III przeznaczonych na współpracę transgraniczną („IPA III – współpraca transgraniczna”) i do środków ISWMR przeznaczonych na współpracę transgraniczną dla obszaru geograficznego w ramach polityki sąsiedztwa („ISWMR – współpraca transgraniczna”) wsparcie z EFRR powinno zostać uzupełnione co najmniej równoważnymi kwotami w ramach IPA III – współpraca transgraniczna i w ramach ISWMR – współpraca transgraniczna, z zastrzeżeniem maksymalnej kwoty określonej w odpowiednim akcie prawnym.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/947 z dnia 9 czerwca 2021 r. ustanawiające Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej – Globalny wymiar Europy, zmieniające i uchylające decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 466/2014/UE oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1601 i rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 480/2009 (Dz.U. L 109 z 14.6.2021, s. 1).

⁽⁹⁾ Decyzja Rady 2013/755/UE z dnia 25 listopada 2013 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”) (Dz.U. L 344 z 19.12.2013, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1082/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie europejskiego ugrupowania współpracy terytorialnej (EUWT) (Dz.U. L 210 z 31.7.2006, s. 19).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1059/2003 z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1).

- (13) Pomoc w ramach IPA III ma skupiać się przede wszystkim na wspieraniu beneficjentów IPA III we wzmacnianiu instytucji demokratycznych oraz praworządności, w reformowaniu sądownictwa i administracji publicznej, w zapewnianiu poszanowania praw podstawowych oraz propagowaniu równouprawnienia płci, tolerancji, włączenia społecznego i niedyskryminacji, jak również rozwoju regionalnego i lokalnego. Pomoc w ramach IPA III ma nadal wspierać wysiłki beneficjentów IPA III na rzecz zacieśniania regionalnej, makroregionalnej i transgranicznej współpracy, jak również stymulowania rozwoju terytorialnego, w tym poprzez realizowanie unijnych strategii makroregionalnych. Ponadto pomoc w ramach IPA III ma obejmować kwestie bezpieczeństwa, migracji i zarządzania granicami, zapewnianie dostępu do ochrony międzynarodowej, dzielenie się odpowiednimi informacjami, wzmocnienie kontroli granic i prowadzenie wspólnych wysiłków w walce z migracją nieuregulowaną i przemytem migrantów.
- (14) W odniesieniu do wsparcia z ISWMR Unia powinna rozwijać szczególne stosunki z krajami sąsiadującymi, dążąc do utworzenia przestrzeni dobrobytu i dobrego sąsiedztwa, opartej na wartościach Unii i charakteryzującej się bliskimi i pokojowymi stosunkami opartymi na współpracy. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wspierać wewnętrzne i zewnętrzne aspekty odpowiednich strategii makroregionalnych. Inicjatywy te mają strategiczne znaczenie i zapewniają ważne ramy polityki ukierunkowanej na zacieśnienie stosunków z krajami partnerskimi oraz między tymi krajami, w oparciu o zasady wzajemnej rozliczalności, współodpowiedzialności i poczucia obowiązku.
- (15) Istotne jest, by zachować rolę Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych, określoną w decyzji Rady 2010/427/UE ⁽¹²⁾, i rolę Komisji w przygotowywaniu programowania strategicznego i programów Interreg wspieranych z EFRR i ISWMR.
- (16) W świetle szczególnej sytuacji unijnych regionów najbardziej oddalonych niezbędne jest przyjęcie środków dotyczących poprawy warunków, na jakich regiony te mogą uzyskać dostęp do funduszy strukturalnych. W konsekwencji niektóre przepisy niniejszego rozporządzenia powinny zostać dostosowane do specyfiki unijnych regionów najbardziej oddalonych w celu uproszczenia i promowania ich współpracy z krajami i terytoriami zamorskimi (KTZ) oraz państwami trzecimi, przy jednoczesnym uwzględnieniu komunikatu Komisji z dnia 24 października 2017 r. zatytułowanego „Silniejsze i odnowione partnerstwo strategiczne z regionami najbardziej oddalonymi UE”. Powinna istnieć możliwość prowadzenia tej współpracy w ścisłym partnerstwie z organizacjami integracji i współpracy regionalnej.
- (17) Niniejsze rozporządzenie powinno ustanawiać możliwość uczestnictwa KTZ w programach Interreg. Należy uwzględnić specyfikę i wyzwania KTZ w celu ułatwienia im skutecznego dostępu i uczestnictwa.
- (18) Należy określić zasoby alokowane na poszczególne komponenty Interreg, w tym udział każdego państwa członkowskiego w całkowitych kwotach przeznaczonych na współpracę transgraniczną, współpracę transnarodową, współpracę regionów najbardziej oddalonych oraz margines elastyczności między tymi komponentami do dyspozycji państw członkowskich.
- (19) Na potrzeby jak najbardziej efektywnego wykorzystania wsparcia z EFRR i unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego należy stworzyć mechanizm umożliwiający zwrot takiego wsparcia, w przypadku gdy nie można przyjąć programów współpracy zewnętrznej lub istnieje konieczność ich przerwania, także wtedy gdy obejmują one państwa trzecie, które nie otrzymują wsparcia z żadnego unijnego instrumentu finansowania. Celem tego mechanizmu powinno być osiągnięcie optymalnego funkcjonowania programów oraz jak największej koordynacji między tymi instrumentami.
- (20) EFRR powinien w ramach Interreg przyczyniać się do realizacji celów szczegółowych objętych celami polityki spójności. Wykaz celów szczegółowych w ramach poszczególnych celów polityki powinien być jednak dostosowany do szczególnych potrzeb Interreg, aby umożliwić interwencje podobne to tych podejmowanych w ramach EFS, zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a)–l) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1057 ⁽¹³⁾ za pomocą wspólnych działań w ramach programów Interreg.

⁽¹²⁾ Decyzja Rady 2010/427/UE z dnia 26 lipca 2010 r. określająca organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 30).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1057 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Społeczny Plus (EFS+) oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1296/2013 (zob. s. 21 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (21) W kontekście wyjątkowych i szczególnych okoliczności na wyspie Irlandii, mając na względzie wsparcie współpracy Północ-Południe na podstawie porozumienia wielokopiatkowego, program transgraniczny PEACE PLUS ma kontynuować prace prowadzone w ramach poprzednich programów między hrabstwami granicznymi Irlandii i Irlandii Północnej oraz korzystać z wyników tych prac. Z uwagi na jego znaczenie praktyczne należy zapewnić, by w przypadku gdy program ten działa na rzecz pokoju i pojednania, EFRR przyczyniał się w tych regionach także do propagowania stabilności i współpracy społecznej, gospodarczej i regionalnej, w szczególności poprzez działania propagujące spójność między społecznościami. Zważywszy na specyfikę tego programu, powinien być on zarządzany w sposób zintegrowany, przy czym wkład Zjednoczonego Królestwa należy uwzględnić w tym programie jako zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel. Ponadto niektóre przepisy dotyczące wyboru operacji w niniejszym rozporządzeniu nie powinny mieć zastosowania do tego programu w odniesieniu do operacji na rzecz pokoju i pojednania.
- (22) W niniejszym rozporządzeniu należy dodać dwa cele specyficzne Interreg: cel służący wspieraniu wzmocnienia zdolności instytucjonalnych, wzmocnienia współpracy prawnej i administracyjnej – w szczególności gdy występuje powiązanie z wdrażaniem komunikatu w sprawie regionów przygranicznych – intensyfikacji współpracy między obywatelami i instytucjami oraz opracowaniu i koordynacji strategii makroregionalnych i strategii na rzecz basenu morskiego, budowy wzajemnego zaufania, w szczególności poprzez wspieranie działań ułatwiających kontakty międzyludzkie, oraz drugi cel służący podejmowaniu działań w reakcji na kwestie współpracy w zakresie ochrony, bezpieczeństwa, zarządzania przejściami granicznymi i migracji.
- (23) W celu zmaksymalizowania wpływu Interreg zasadnicza część wsparcia unijnego powinna się koncentrować na ograniczonej liczbie celów polityki. Należy wzmocnić synergię i komplementarność między komponentami Interreg.
- (24) W porównaniu do przepisów określonych w rozporządzeniu (UE) 2021/1060 przepisy dotyczące przygotowywania, zatwierdzania i zmiany programów Interreg, jak również przepisy dotyczące rozwoju terytorialnego, wyboru operacji, monitorowania i ewaluacji, instytucji programu, audytu operacji oraz przejrzystości i komunikacji należy dostosować do specyfiki programów Interreg. Te przepisy szczegółowe powinny być proste i jasne, aby uniknąć przeregulowania i dodatkowych obciążeń administracyjnych dla państw członkowskich i beneficjentów.
- (25) Należy nadal stosować przepisy dotyczące kryteriów pozwalających na uznanie operacji za rzeczywiście wspólne i służące współpracy, dotyczące partnerstwa w ramach operacji Interreg i obowiązków partnera wiodącego, określone dla okresu programowania 2014–2020. Partnerzy w ramach Interreg powinni współpracować w zakresie rozwoju i wdrażania, jak również kadr lub finansowania lub obu tych elementów, a w ramach współpracy regionów najbardziej oddalonych – w zakresie dwu spośród tych czterech wymiarów współpracy, ponieważ połączenie wsparcia z EFRR i unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego powinno być prostsze zarówno na poziomie programów, jak i operacji.
- (26) W ramach programów współpracy transgranicznej projekty oparte na kontaktach międzyludzkich i projekty o małej skali są ważnym i skutecznym narzędziem o dużej europejskiej wartości dodanej służącym usuwaniu przeszkód na granicach i przeszkód transgranicznych, wspieraniu kontaktów między lokalnymi mieszkańcami oraz integrowaniu regionów przygranicznych i ich obywateli. Projekty te uzyskują obecnie wsparcie z funduszy małych projektów lub podobnych instrumentów, choć nigdy nie obejmowały ich przepisy szczegółowe, dlatego też konieczne jest doprecyzowanie przepisów dotyczących tych funduszy. Aby zachować wartość dodaną i zalety projektów opartych na kontaktach międzyludzkich i projektów o małej skali, także w odniesieniu do rozwoju lokalnego i regionalnego, oraz aby uprościć zarządzanie finansowaniem małych projektów przez ostatecznych odbiorców, którzy często nie mają doświadczenia w występowaniu o fundusze unijne, stosowanie uproszczonych metod rozliczania kosztów oraz kwot ryczałtowych powinno się stać obowiązkowe poniżej określonego progu.
- (27) Ze względu na udział więcej niż jednego państwa członkowskiego i związane z tym wyższe koszty administracyjne, między innymi w zakresie regionalnych punktów kontaktowych, znanych również jako „anteny”, które są ważnymi punktami kontaktowymi dla wnioskodawców i wykonawców projektów, a tym samym pełnią funkcję bezpośredniego łącznika ze wspólnymi sekretariatami lub odpowiednimi instytucjami, ale w szczególności także w zakresie kontroli i tłumaczeń, pułap wydatków na pomoc techniczną powinien być wyższy niż pułap takich wydatków w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”. W celu kompensacji wyższych kosztów administracyjnych należy zachęcać państwa członkowskie do zmniejszania, w miarę możliwości, obciążeń administracyjnych związanych z wdrażaniem wspólnych projektów. Ponadto programy Interreg z ograniczonym wsparciem unijnym lub programy Interreg w zakresie zewnętrznej współpracy transgranicznej powinny otrzymać pewną minimalną kwotę na pomoc techniczną, aby zapewnić wystarczające finansowanie skutecznych działań w zakresie pomocy technicznej, w tym dla regionalnych oddziałów wspólnych sekretariatów i punktów kontaktowych utworzonych w celu zbliżenia się do potencjalnych beneficjentów i partnerów.

- (28) Zgodnie z pkt 22 i 23 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽¹⁴⁾ niniejsze rozporządzenie powinno być przedmiotem ewaluacji na podstawie informacji zgromadzonych zgodnie ze szczególnymi wymogami dotyczącymi monitorowania, przy czym należy unikać obciążeń administracyjnych, w szczególności dla państw członkowskich, a także nadmiernej regulacji. Wymogi te powinny, w stosownych przypadkach, obejmować mierzalne wskaźniki stanowiące podstawę ewaluacji efektów finansowania w praktyce.
- (29) W oparciu o doświadczenia wyniesione z okresu programowania 2014–2020 należy w dalszym ciągu stosować system wprowadzający jasną hierarchię zasad kwalifikowalności wydatków przy jednoczesnym utrzymaniu reguły, zgodnie z którą zasady kwalifikowalności wydatków mają być ustalane na poziomie Unii oraz dla programu Interreg jako całości, w celu uniknięcia wszelkich możliwych sprzeczności lub niespójności między różnymi rozporządzeniami oraz między prawem Unii a prawem krajowym. Przyjmowanie w poszczególnych państwach członkowskich dodatkowych przepisów, które miałyby zastosowanie wyłącznie do beneficjentów w tym państwie członkowskim, należy ograniczyć do niezbędnego minimum. Do niniejszego rozporządzenia należy w szczególności włączyć rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 481/2014 ⁽¹⁵⁾ przyjęte dla okresu programowania 2014–2020.
- (30) Należy zachęcać państwa członkowskie do powierzania EUWT funkcji instytucji zarządzającej lub do nakładania na takie ugrupowanie – podobnie jak ma to miejsce w przypadku innych transgranicznych podmiotów prawnych – odpowiedzialności za zarządzanie podprogramem, zintegrowaną inwestycją terytorialną lub co najmniej jednym funduszem małych projektów, lub działanie jako jedyny partner. W tym kontekście na podstawie przepisów jednego z państw uczestniczących należy ustanowić transgraniczny podmiot prawny, obejmujący euroregiony, posiadający osobowość prawną; należy również zezwolić na udział władz regionalnych i lokalnych ze wszystkich państw uczestniczących.
- (31) Aby kontynuować łańcuch płatności ustanowiony dla okresu programowania 2014–2020, mianowicie z Komisji do partnera wiodącego poprzez instytucję certyfikującą, należy nadal stosować ten łańcuch płatności w ramach zadań w zakresie księgowania wydatków. Wsparcie unijne należy wypłacać partnerowi wiodącemu, o ile nie oznaczałoby to podwójnych opłat za przeliczenie na euro i z powrotem na inną walutę lub odwrotnie między partnerem wiodącym i pozostałymi partnerami. Jeżeli nie przewidziano inaczej, partner wiodący powinien zapewnić, by pozostali partnerzy otrzymali łączną kwotę wkładu z odpowiedniego funduszu Unii w całości oraz w terminie uzgodnionym przez wszystkich partnerów i zgodnie z tą samą procedurą, którą stosuje się w odniesieniu do partnera wiodącego.
- (32) Zgodnie z art. 63 ust. 9 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁶⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem finansowym”) przepisy sektorowe mają uwzględniać potrzeby programów Interreg, w szczególności w odniesieniu do funkcji audytu. Przepisy dotyczące rocznej opinii audytowej, rocznego sprawozdania z kontroli oraz przepisy dotyczące audytów operacji powinny być zatem uproszczone i dostosowane do tych programów, które obejmują więcej niż jedno państwo członkowskie.
- (33) Należy ustanowić jasny łańcuch odpowiedzialności finansowej w odniesieniu do odzyskiwania środków w przypadku nieprawidłowości – od jedyne go partnera lub innych partnerów za pośrednictwem partnera wiodącego i instytucji zarządzającej do Komisji. Należy wprowadzić przepisy dotyczące odpowiedzialności państw członkowskich, państw trzecich, krajów partnerskich lub KTZ, w przypadku gdy nie udaje się odzyskać środków od jedyne go partnera lub innych partnerów lub partnera wiodącego, co oznacza, że państwo członkowskie refunduje środki instytucji zarządzającej. W konsekwencji w ramach programów Interreg nie ma marginesu na nieściągalne należności na poziomie beneficjentów. Niezbędne jest jednak doprecyzowanie przepisów dotyczących sytuacji, w której państwo członkowskie, państwo trzecie, kraj partnerski lub KTZ nie refundowałyby środków instytucji zarządzającej. Należy również doprecyzować obowiązki partnera wiodącego w odniesieniu do odzyskiwania środków.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 481/2014 z dnia 4 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1299/2013 w odniesieniu do przepisów szczególnych dotyczących kwalifikowalności wydatków w ramach programów EWT (Dz.U. L 138 z 13.5.2014, s. 45).

⁽¹⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

- (34) Aby stosować w dużej mierze wspólny zbiór przepisów zarówno w uczestniczących państwach członkowskich, jak i w państwach trzecich, krajach partnerskich lub KTZ, niniejsze rozporządzenie powinno mieć także zastosowanie do uczestnictwa państw trzecich, krajów partnerskich lub KTZ, chyba że w konkretnym rozdziale niniejszego rozporządzenia określono przepisy szczegółowe. Instytucje programu Interreg mogą mieć odpowiedniki w porównywalnych instytucjach państw trzecich, krajów partnerskich lub KTZ. Punktem wyjścia dla kwalifikowalności wydatków powinno być podpisanie umowy w sprawie finansowania przez odpowiednie państwo trzecie, kraj partnerski lub KTZ. Zamówienia w przypadku beneficjentów w państwie trzecim, kraju partnerskim lub KTZ powinny być zgodne z przepisami dotyczącymi zewnętrznych zamówień przewidzianymi w rozporządzeniu finansowym. Należy określić procedury zawierania umów w sprawie finansowania z każdym z państw trzecich, krajów partnerskich lub KTZ, jak również umów między instytucją zarządzającą a każdym państwem trzecim, krajem partnerskim lub KTZ w odniesieniu do wsparcia z unijnego instrumentu finansowania zewnętrznego lub w przypadku przesunięcia do programu Interreg dodatkowego wkładu, innego niż krajowe współfinansowanie, z państwa trzeciego, kraju partnerskiego lub KTZ.
- (35) Chociaż programy Interreg z udziałem państw trzecich, krajów partnerskich lub KTZ należy wdrażać w ramach zarządzania dzielonego, powinna być możliwa współpraca regionów najbardziej oddalonych w ramach zarządzania pośredniego. Należy określić szczegółowe przepisy dotyczące sposobu wdrażania tych programów w całości lub w części w ramach zarządzania pośredniego.
- (36) Należy uprościć procedury w oparciu o doświadczenia wyniesione z okresu programowania 2014–2020 dotyczące dużych projektów infrastrukturalnych w ramach programów współpracy transgranicznej w zakresie Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 232/2014⁽¹⁷⁾. Komisja powinna jednak zachować pewne prawa dotyczące wyboru takich projektów.
- (37) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do celów przyjmowania i zmieniania wykazów obszarów objętych programem Interreg, które mają otrzymać wsparcie oraz wykazu całkowitych kwot wsparcia unijnego na każdy z programów Interreg. Ponadto należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjmowania dokumentów dotyczących strategii wieloletnich dla programów Interreg otrzymujących wsparcie z unijnego instrumentu finansowania zewnętrznego. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹⁸⁾. Mimo że akty te mają charakter ogólny, należy stosować procedurę doradczą, z uwagi na to, iż służą one jedynie wdrażaniu przepisów w wymiarze technicznym. W odpowiednim przypadku dokumenty dotyczące strategii wieloletnich dla programów Interreg otrzymujących wsparcie z unijnego instrumentu finansowania zewnętrznego powinny również uwzględniać procedurę określoną w rozporządzeniu w sprawie IPA III oraz w rozporządzeniu (EU) 2021/947.
- (38) W celu zapewnienia jednolitych warunków zatwierdzania programów Interreg i ich zmian, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. W stosownych przypadkach programy Interreg w zakresie zewnętrznej współpracy transgranicznej powinny jednak przestrzegać procedur komitetowych ustanowionych w rozporządzeniu w sprawie IPA III i w rozporządzeniu (UE) 2021/947 w odniesieniu do pierwszej decyzji zatwierdzającej te programy.
- (39) W celu uzupełnienia lub zmiany niektórych innych niż istotne elementów niniejszego rozporządzenia Komisji należy przekazać uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w odniesieniu do zmiany załącznika. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

⁽¹⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 232/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Europejski Instrument Sąsiedztwa (Dz.U. L 77 z 15.3.2014, s. 27).

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (40) Ze względu na przyjęcie niniejszego rozporządzenia po rozpoczęciu okresu programowania, mając na uwadze potrzebę wdrażania Interreg w sposób skoordynowany i zharmonizowany, oraz w celu umożliwienia jego szybkiego wdrożenia, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (41) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie promowanie współpracy między państwami członkowskimi i między państwami członkowskimi a państwami trzecimi, krajami partnerskimi lub KTZ, nie może być w wystarczającym stopniu osiągnięty przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary lub skutki możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

SPIS TRESCI

ROZDZIAŁ I	PRZEPISY OGÓLNE
SEKCJA I	PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I KOMPONENTY INTERREG
Artykuł 1	Przedmiot i zakres stosowania
Artykuł 2	Definicje
Artykuł 3	Komponenty Interreg
SEKCJA II	ZASIĘG GEOGRAFICZNY
Artykuł 4	Zasięg geograficzny współpracy transgranicznej
Artykuł 5	Zasięg geograficzny współpracy transnarodowej
Artykuł 6	Zasięg geograficzny współpracy międzyregionalnej
Artykuł 7	Zasięg geograficzny współpracy regionów najbardziej oddalonych
Artykuł 8	Wykaz obszarów objętych programem Interreg, które mają otrzymać wsparcie
SEKCJA III	ZASOBY I STOPY DOFINANSOWANIA
Artykuł 9	Zasoby EFRR na programy Interreg
Artykuł 10	Przepisy międzyfunduszowe
Artykuł 11	Wykaz zasobów programu Interreg
Artykuł 12	Zwrot zasobów i przerwanie
Artykuł 13	Stopy dofinansowania
ROZDZIAŁ II	CELE SPECYFICZNE INTERREG I KONCENTRACJA TEMATYCZNA
Artykuł 14	Cele specyficzne Interreg
Artykuł 15	Koncentracja tematyczna
ROZDZIAŁ III	PROGRAMOWANIE
SEKCJA I	PRZYGOTOWYWANIE, ZATWIERDZANIE I ZMIANA PROGRAMÓW INTERREG
Artykuł 16	Przygotowywanie i przedkładanie programów Interreg
Artykuł 17	Treść programów Interreg
Artykuł 18	Zatwierdzanie programów Interreg
Artykuł 19	Zmiany programów Interreg
SEKCJA II	ROZWÓJ TERYTORIALNY
Artykuł 20	Zintegrowany rozwój terytorialny
Artykuł 21	Rozwój lokalny kierowany przez społeczność
SEKCJA III	OPERACJE I FUNDUSZE MAŁYCH PROJEKTÓW
Artykuł 22	Wybór operacji Interreg
Artykuł 23	Partnerstwo w ramach operacji Interreg
Artykuł 24	Wsparcie dla projektów o ograniczonej wartości finansowej
Artykuł 25	Fundusze małych projektów
Artykuł 26	Zadania partnera wiodącego
SEKCJA IV	POMOC TECHNICZNA
Artykuł 27	Pomoc techniczna

ROZDZIAŁ IV MONITOROWANIE, EWALUACJA I KOMUNIKACJA

SEKCJA I MONITOROWANIE

- Artykuł 28 Komitet monitorujący
- Artykuł 29 Skład komitetu monitorującego
- Artykuł 30 Funkcje komitetu monitorującego
- Artykuł 31 Przegląd
- Artykuł 32 Przekazywanie danych
- Artykuł 33 Końcowe sprawozdanie z wykonania
- Artykuł 34 Wskaźniki dla programów Interreg

SEKCJA II EWALUACJA I KOMUNIKACJA

- Artykuł 35 Ewaluacja podczas okresu programowania
- Artykuł 36 Obowiązki instytucji zarządzających i partnerów w odniesieniu do przejrzystości i komunikacji

ROZDZIAŁ V KWALIFIKOWALNOŚĆ

- Artykuł 37 Zasady kwalifikowalności wydatków
- Artykuł 38 Przepisy ogólne dotyczące kwalifikowalności kategorii kosztów
- Artykuł 39 Koszty personelu
- Artykuł 40 Koszty biurowe i administracyjne
- Artykuł 41 Koszty podróży i zakwaterowania
- Artykuł 42 Koszty ekspertów zewnętrznych i koszty usług zewnętrznych
- Artykuł 43 Koszty wyposażenia
- Artykuł 44 Koszty infrastruktury i robót

ROZDZIAŁ VI Instytucje programu Interreg, zarządzanie, kontrola i audyt

- Artykuł 45 Instytucje programu Interreg
- Artykuł 46 Funkcje instytucji zarządzającej
- Artykuł 47 Zadania w zakresie księgowania wydatków
- Artykuł 48 Funkcje instytucji audytowej
- Artykuł 49 Audyt operacji

ROZDZIAŁ VII ZARZĄDZANIE FINANSOWE

- Artykuł 50 Zobowiązania budżetowe
- Artykuł 51 Płatności i płatności zaliczkowe
- Artykuł 52 Odzyskiwanie środków

ROZDZIAŁ VIII UDZIAŁ PAŃSTW TRZECICH LUB KRAJÓW PARTNERSKICH, KTZ LUB ORGANIZACJI INTEGRACJI ORAZ WSPÓŁPRACY REGIONALNEJ W PROGRAMACH INTERREG W RAMACH ZARZĄDZANIA DZIELONEGO

- Artykuł 53 Przepisy mające zastosowanie
- Artykuł 54 Instytucje programu Interreg i ich funkcje
- Artykuł 55 Metody zarządzania
- Artykuł 56 Kwalifikowalność
- Artykuł 57 Duże projekty infrastrukturalne
- Artykuł 58 Zamówienia
- Artykuł 59 Zawieranie umów w sprawie finansowania w ramach zarządzania dzielonego
- Artykuł 60 Wkład państwa trzeciego, kraju partnerskiego lub KTZ inny niż współfinansowanie

ROZDZIAŁ IX PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE DOTYCZĄCE ZARZĄDZANIA POŚREDNIEGO

Artykuł 61 Współpraca regionów najbardziej oddalonych

ROZDZIAŁ X PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 62 Wykonywanie przekazanych uprawnień

Artykuł 63 Procedura komitetowa

Artykuł 64 Przepisy przejściowe

Artykuł 65 Wejście w życie

ZAŁĄCZNIK Wzór formularza na potrzeby programów Interreg

Mapa Mapa obszaru objętego programem

Aneks 1 Wkład Unii w oparciu o stawki jednostkowe, kwoty ryczałtowe i stawki ryczałtowe

Aneks 2 Wkład Unii w oparciu o finansowanie niepowiązane z kosztami

Aneks 3 Wykaz planowanych operacji o znaczeniu strategicznym wraz z harmonogramem

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

SEKCJA I

Przedmiot, zakres stosowania i komponenty Interreg

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) z myślą o wspieraniu współpracy między państwami członkowskimi i ich regionami w obrębie Unii oraz między państwami członkowskimi i ich regionami a państwami trzecimi, krajami partnerskimi, innymi terytoriami lub krajami i terytoriami zamorskimi (KTZ) lub organizacjami integracji i współpracy regionalnej.

Niniejsze rozporządzenie określa także przepisy niezbędne do zapewnienia skutecznego programowania, w tym dotyczące pomocy technicznej, monitorowania, ewaluacji, komunikacji, kwalifikowalności, zarządzania i kontroli, jak również zarządzania finansowego programów w ramach Interreg (zwanymi dalej „programami Interreg”) wspieranych z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR).

W odniesieniu do wsparcia programów Interreg z Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej (IPA III), Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR) oraz finansowania dla wszystkich KTZ na okres programowania 2021–2027 ustanowionego jako program decyzją 2013/755/UE (zwanymi dalej łącznie „unijnymi instrumentami finansowania zewnętrznego”) niniejsze rozporządzenie określa dodatkowe cele szczegółowe, jak również włączenie tych funduszy do programów Interreg, kryteria kwalifikowalności dla państw trzecich, krajów partnerskich oraz KTZ i ich regionów, a także niektóre szczegółowe przepisy wykonawcze.

W odniesieniu do wsparcia z EFRR i unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego (zwanymi dalej łącznie „funduszymi Interreg”) programów Interreg niniejsze rozporządzenie określa cele specyficzne Interreg, jak również organizację Interreg, kryteria kwalifikowalności dla państw członkowskich, państw trzecich, krajów partnerskich oraz KTZ i ich regionów, zasoby finansowe i kryteria ich alokacji.

Do programów Interreg ma zastosowanie rozporządzenie (UE) 2021/1060 oraz rozporządzenie (UE) 2021/1058, z wyjątkiem przypadków wyraźnie określonych w tych rozporządzeniach i w niniejszym rozporządzeniu lub przypadku gdy rozporządzenie (UE) 2021/1060 może mieć zastosowanie wyłącznie do celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w art. 2 rozporządzenia (UE) 2021/1060. Stosuje się także następujące definicje:

- 1) „beneficjent IPA III” oznacza kraj lub terytorium wskazane w odpowiednim załączniku do rozporządzenia w sprawie IPA III;
- 2) „państwo trzecie” oznacza państwo, które nie jest państwem członkowskim i nie otrzymuje wsparcia z funduszy Interreg lub które wnosi wkład do budżetu ogólnego Unii (zwanego dalej „budżetem Unii”) za pomocą zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel;
- 3) „kraj partnerski” oznacza beneficjenta IPA III lub kraj lub terytorium objęte – w odniesieniu do programów Interreg A i B – obszarem objętym polityką sąsiedztwa wskazanym w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2021/947 lub Federację Rosyjską lub – w odniesieniu do programów Interreg C i D – kraj lub terytorium objęte dowolnym obszarem geograficznym w ramach ISWMR, które otrzymują wsparcie z unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego;
- 4) „transgraniczny podmiot prawny” oznacza podmiot prawny ustanowiony na podstawie przepisów jednego z państw uczestniczących w programie Interreg, pod warunkiem że podmiot ten jest utworzony przez władze terytorialne lub inne podmioty z co najmniej dwóch państw uczestniczących;

- 5) „organizacja integracji i współpracy regionalnej” oznacza – w kontekście współpracy regionów najbardziej oddalonych – grupę państw trzecich lub regionów na tym samym obszarze geograficznym, których celem jest ścisła współpraca w kwestiach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania; państwa członkowskie mogą być częścią takiej organizacji.

Do celów niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy rozporządzenie (UE) 2021/1060 odnosi się do „państwa członkowskiego”, sformułowanie to odczytuje się jako odniesienie do „państwa członkowskiego, w którym mieści się instytucja zarządzająca”, a gdy rozporządzenie to odnosi się do „każdego państwa członkowskiego” lub „państw członkowskich” – jako odniesienie do „państw członkowskich oraz, w stosownych przypadkach, państw trzecich, krajów partnerskich oraz KTZ uczestniczących w danym programie Interreg”.

Do celów niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy rozporządzenie (UE) 2021/1060 odnosi się do „Funduszy” wskazanych w art. 1 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia lub do rozporządzenia (UE) 2021/1058, sformułowanie to odczytuje się jako obejmujące także odpowiedni unijny instrument finansowania zewnętrznego.

Artykuł 3

Komponenty Interreg

W ramach Interreg, EFRR i, w stosownych przypadkach, unijne instrumenty finansowania zewnętrznego wspierają następujące komponenty:

- 1) współpracę transgraniczną między przyległymi regionami w celu propagowania zintegrowanego i harmonijnego rozwoju regionalnego między sąsiadującymi przygranicznymi regionami lądowymi i morskimi („Interreg A”):
 - a) wewnętrzną współpracę transgraniczną między przyległymi regionami przygranicznymi co najmniej dwóch państw członkowskich lub między przyległymi regionami przygranicznymi co najmniej jednego państwa członkowskiego i co najmniej jednego państwa trzeciego, o których mowa w art. 4 ust. 2; lub
 - b) zewnętrzną współpracę transgraniczną między przyległymi regionami przygranicznymi co najmniej jednego państwa członkowskiego i co najmniej jednego z poniższych podmiotów:
 - (i) beneficjentów IPA III;
 - (ii) krajów partnerskich wspieranych z ISWMR; lub
 - (iii) Federacji Rosyjskiej w celu umożliwienia jej uczestnictwa we współpracy transgranicznej również wspieranej z ISWMR;
- 2) współpracę transnarodową na większych transnarodowych terytoriach lub wokół basenów morskich, obejmującą krajowych, regionalnych i lokalnych partnerów programu z państw członkowskich, państw trzecich, krajów partnerskich oraz KTZ w celu osiągnięcia wyższego stopnia integracji terytorialnej („Interreg B”);
- 3) współpracę międzyregionalną w celu wzmocnienia skuteczności polityki spójności („Interreg C”) poprzez promowanie:
 - a) wymiany doświadczeń, innowacyjnych podejść i budowania zdolności koncentrujących się na celach polityki określonych w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/1060 i na celu specyficznym Interreg „Lepsze zarządzanie współpracą” w odniesieniu do identyfikacji i rozpowszechniania dobrych praktyk oraz ich transferu do polityk rozwoju regionalnego, w tym do programów w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” („program Interreg Europa”);
 - b) wymiany doświadczeń, innowacyjnych podejść i budowania zdolności w odniesieniu do identyfikacji, transferu i kapitalizacji dobrych praktyk w zakresie zintegrowanego i zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich, z uwzględnieniem powiązań między obszarami miejskimi i wiejskimi, wsparcia na rzecz działań opracowanych w ramach art. 11 rozporządzenia (UE) 2021/1058, i również z jednoczesnym uzupełnieniem w skoordynowany sposób inicjatywy określonej w art. 12 tego rozporządzenia („program URBACT”);
 - c) wymiany doświadczeń, innowacyjnych podejść i budowania zdolności z myślą o („program INTERACT”):
 - (i) harmonizacji i uproszczeniu wdrażania programów Interreg, a także przyczynianiu się do kapitalizacji ich rezultatów;
 - (ii) harmonizacji i uproszczeniu możliwych działań w zakresie współpracy, o których mowa w art. 22 ust. 3 lit. d) ppkt (vi) rozporządzenia (UE) 2021/1060;

- (iii) wspieraniu tworzenia, funkcjonowania i wykorzystywania europejskich ugrupowań współpracy terytorialnej (EUWT);
- d) analizy trendów rozwojowych w zakresie celów spójności terytorialnej („program ESPON”);
- 4) współpracę regionów najbardziej oddalonych, między sobą i z sąsiadującymi państwami trzecimi lub krajami partnerskimi lub KTZ lub organizacjami integracji i współpracy regionalnej lub kilkoma z nich w celu ułatwienia integracji regionalnej i harmonijnego rozwoju w ich sąsiedztwie („Interreg D”).

SEKCJA II

Zasięg geograficzny

Artykuł 4

Zasięg geograficzny współpracy transgranicznej

1. W odniesieniu do współpracy transgranicznej, wsparciem z EFRR obejmowane są regiony Unii na poziomie NUTS 3 położone wzdłuż wszystkich wewnętrznych i zewnętrznych granic lądowych z państwami trzecimi lub krajami partnerskimi oraz wszystkie regiony Unii na poziomie NUTS 3 położone wzdłuż granic morskich, oddzielone morzem o nie więcej niż 150 kilometrów, bez uszczerbku dla ewentualnych dostosowań niezbędnych do zapewnienia spójności i ciągłości obszarów objętych programami współpracy, i gdy transgraniczna interakcja może faktycznie mieć miejsce.
2. Programy Interreg w zakresie wewnętrznej współpracy transgranicznej mogą obejmować regiony w Norwegii, Szwajcarii i Zjednoczonym Królestwie, które są równoważne regionom na poziomie NUTS 3, jak również Andorę, Liechtenstein, Monako i San Marino.
3. W odniesieniu do zewnętrznej współpracy transgranicznej wsparciem z IPA III lub ISWMR obejmowane są regiony na poziomie NUTS 3 odpowiednich krajów partnerskich lub, w razie braku klasyfikacji NUTS, równoważne im obszary wzdłuż wszystkich granic lądowych i morskich między państwami członkowskimi i krajami partnerskimi kwalifikujące się w ramach IPA III lub ISWMR bez uszczerbku dla ewentualnych dostosowań niezbędnych do zapewnienia spójności i ciągłości obszarów objętych programami współpracy.

Artykuł 5

Zasięg geograficzny współpracy transnarodowej

1. W odniesieniu do współpracy transnarodowej wsparciem z EFRR obejmowane są regiony Unii na poziomie NUTS 2, w tym regiony najbardziej oddalone, obejmujące większe terytoria transnarodowe, przy uwzględnieniu, w stosownych przypadkach, strategii makroregionalnych lub strategii na rzecz basenu morskiego.
2. Na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego lub zainteresowanych państw członkowskich przedkładany program współpracy transnarodowej może również obejmować co najmniej jeden z regionów najbardziej oddalonych tego państwa członkowskiego lub tych państw członkowskich.
3. Programy w zakresie współpracy transnarodowej mogą obejmować następujące terytoria, niezależnie od tego, czy są wspierane z budżetu Unii :
 - a) regiony w Islandii, Norwegii, Szwajcarii i Zjednoczonym Królestwie, jak również Andorę, Liechtenstein, Monako i San Marino;
 - b) KTZ;
 - c) Wyspy Owcze;
 - d) regiony krajów partnerskich w ramach IPA III lub ISWMR.
4. Regiony, państwa trzecie, kraje partnerskie lub KTZ, o których mowa w ust. 3, są regionami na poziomie NUTS 2, a w razie braku klasyfikacji NUTS – obszarami równoważnymi.

Artykuł 6

Zasięg geograficzny współpracy międzyregionalnej

1. W odniesieniu do współpracy międzyregionalnej wsparciem z EFRR obejmowane jest całe terytorium Unii, w tym regiony najbardziej oddalone.
2. Programy współpracy międzyregionalnej mogą obejmować całość państw trzecich, krajów partnerskich oraz innych terytoriów lub ich część lub KTZ, o których mowa w art. 4, 5 i 7, niezależnie od tego, czy są wspierane z unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego.

Artykuł 7

Zasięg geograficzny współpracy regionów najbardziej oddalonych

1. W odniesieniu do współpracy regionów najbardziej oddalonych wszystkie regiony wskazane w art. 349 akapit pierwszy TFUE objęte są wsparciem z EFRR.
2. Programy Interreg dotyczące regionów najbardziej oddalonych mogą obejmować kraje partnerskie lub ich części wspierane z ISWMR lub KTZ wspierane z programu dotyczącego krajów i terytoriów zamorskich (PKTZ) lub obie kategorie krajów.

Artykuł 8

Wykaz obszarów objętych programem Interreg, które mają otrzymać wsparcie

1. Do celów art. 4–7 Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające wykaz obszarów objętych programem Interreg, które mają otrzymać wsparcie, w podziale na poszczególne komponenty i programy Interreg. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 63 ust. 2.

Programy w zakresie zewnętrznej współpracy transgranicznej są wyszczególnione jako programy Interreg A w ramach IPA III – współpraca transgraniczna (zwane dalej „IPA III – współpraca transgraniczna”) lub programy Interreg A NEXT (zwane dalej „ISWMR – współpraca transgraniczna”).

2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, obejmują także wykaz wyszczególniający regiony Unii na poziomie NUTS 3 uwzględnione do celów alokacji środków z EFRR na współpracę transgraniczną na wszystkich granicach wewnętrznych oraz na granicach zewnętrznych objętych unijnymi instrumentami finansowania zewnętrznego.
3. W wykazie, o którym mowa w ust. 1 akapit drugi, wymienia się również regiony państw trzecich lub krajów partnerskich lub terytoria poza Unią, które nie otrzymują wsparcia z EFRR lub unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego lub które wnoszą wkład do budżetu Unii za pomocą zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel.

SEKCJA III

Zasoby i stopy dofinansowania

Artykuł 9

Zasoby EFRR na programy Interreg

1. Zasoby EFRR na programy Interreg wynoszą 8 050 000 000 EUR w cenach z 2018 r. z ogólnych zasobów dostępnych na zobowiązania budżetowe z EFRR, EFS+ i Funduszu Spójności na okres programowania 2021–2027, zgodnie z art. 109 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/1060.
2. Zasoby, o których mowa w ust. 1, są alokowane w następujący sposób:
 - a) 72,2 % (tj. ogółem 5 812 790 000 EUR na lądową i morską współpracę transgraniczną („komponent A”));
 - b) 18,2 % (tj. ogółem 1 466 000 000 EUR na współpracę transnarodową („komponent B”));

- c) 6,1 % (tj. ogółem 490 000 000 EUR na współpracę międzyregionalną („komponent C”));
 - d) 3,5 % (tj. ogółem 281 210 000 EUR na współpracę regionów najbardziej oddalonych („komponent D”)).
3. Komisja podaje do wiadomości każdego państwa członkowskiego jego udział w całkowitych kwotach alokowanych na komponenty A, B i D zgodnie z metodyką określoną w pkt 8 załącznika XXVI do rozporządzenia (UE) 2021/1060, w podziale na poszczególne lata.
 4. Każde państwo członkowskie może przesunąć do 15 % swojej alokacji finansowej w odniesieniu do każdego z komponentów A, B lub D z jednego z tych komponentów do jednego lub większej liczby pozostałych komponentów.
 5. W oparciu o kwoty podane do wiadomości na podstawie ust. 3 każde państwo członkowskie informuje Komisję, czy i jak wykorzystano możliwość przesunięcia środków przewidzianą w ust. 4, oraz o wynikającym z tego podziale przypadających mu środków między programy Interreg, w których uczestniczy to państwo członkowskie.

Artykuł 10

Przepisy międzyfunduszowe

1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające dokumenty dotyczące strategii wieloletnich w odniesieniu do programów w zakresie zewnętrznej współpracy transgranicznej i transnarodowej wspieranych z EFRR i ISWMR lub z EFRR i IPA III lub z EFRR, ISWMR oraz IPA III. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 63 ust. 2 niniejszego rozporządzenia i, w stosownych przypadkach, z należyтым poszanowaniem procedury określonej w rozporządzeniu w sprawie IPA III.

W odniesieniu do programów Interreg wspieranych z EFRR i ISWMR odnośny akt wykonawczy określa elementy, o których mowa w art. 14 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/947.

W odniesieniu do programów Interreg wspieranych z EFRR i IPA III odnośny akt wykonawczy obejmuje również, w stosownych przypadkach, uczestnictwo beneficjentów IPA III lub krajów partnerskich w programach Interreg C i D.

2. Komisja i zainteresowane państwa członkowskie określają wkład z EFRR na rzecz programów Interreg w zakresie zewnętrznej współpracy transgranicznej, które mają być wspierane również z puli środków finansowych w ramach IPA III – współpraca transgraniczna lub z puli środków finansowych w ramach ISWMR – współpraca transgraniczna. Wkład z EFRR określony dla poszczególnych państw członkowskich nie podlega późniejszej realokacji między zainteresowane państwa członkowskie.

Odpowiednie wkłady z IPA III i ISWMR do programów Interreg B, C i D uwzględniają skład partnerstwa w ramach programu obejmujący państwa członkowskie, beneficjentów IPA III i kraje partnerskie. Wkłady te mogą być określane w dokumentach dotyczących strategii wieloletnich objętych ust. 1 akapit pierwszy.

3. Wsparcie z EFRR przyznaje się poszczególnym programom w zakresie zewnętrznej współpracy transgranicznej, pod warunkiem że co najmniej równoważne kwoty są zapewnione przez IPA III – współpraca transgraniczna i przez ISWMR – współpraca transgraniczna na podstawie stosownego dokumentu dotyczącego strategii wieloletniej. Wkład ten ograniczony jest do maksymalnej kwoty określonej w rozporządzeniu w sprawie IPA III lub w rozporządzeniu (UE) 2021/947.

Jednak w przypadku gdy w wyniku przeglądu stosownych strategicznych dokumentów programowych w ramach IPA III lub ISWMR odpowiednia kwota na pozostałe lata została zmniejszona, każde zainteresowane państwo członkowskie wybiera rozwiązanie spośród poniższych wariantów:

- a) wnosi o zastosowanie mechanizmu, o którym mowa w art. 12 ust. 3;
- b) kontynuuje program Interreg z wykorzystaniem pozostałego wsparcia z EFRR i IPA III – współpraca transgraniczna lub z ISWMR – współpraca transgraniczna; lub
- c) stosuje łącznie warianty, o których mowa w lit. a) i b) niniejszego akapitu.

4. Roczne środki odpowiadające wsparciu z EFRR, IPA III – współpraca transgraniczna lub z ISWMR – współpraca transgraniczna dla programów Interreg w zakresie zewnętrznej współpracy transgranicznej zapisywane są we właściwych liniach budżetowych na rok budżetowy 2021.

5. W przypadku gdy Komisja ujęła szczególną alokację finansową, aby wspomóc kraje lub regiony partnerskie na podstawie rozporządzenia (UE) 2021/947 oraz KTZ na podstawie decyzji 2013/755/UE lub obu tych aktów w zacieśnianiu ich współpracy z sąsiadującymi unijnymi regionami najbardziej oddalonymi zgodnie z art. 33 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/947 lub art. 87 decyzji 2013/755/UE lub obu tych aktów, ze środków EFRR można także przekazać wkład zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w stosownych przypadkach i w oparciu o zasadę wzajemności i proporcjonalności w odniesieniu do poziomu finansowania z ISWMR lub PKTZ lub obu, na działania realizowane przez kraj lub region partnerski lub dowolny inny podmiot na podstawie rozporządzenia (UE) 2021/947, przez kraj, terytorium lub dowolny inny podmiot na podstawie decyzji 2013/755/UE lub przez region najbardziej oddalony Unii, w szczególności w ramach co najmniej jednego wspólnego programu Interreg B, C lub D lub w ramach środków współpracy, o których mowa w art. 59 niniejszego rozporządzenia, ustanowionych i wdrażanych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 11

Wykaz zasobów programu Interreg

1. Na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 9 ust. 5 Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające wykaz wszystkich programów Interreg i wskazujące całkowitą kwotę łącznego wsparcia z EFRR dla każdego programu oraz, w stosownych przypadkach, łączne wsparcie z każdego unijnego instrumentu finansowania zewnętrznego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 63 ust. 2.
2. Te akty wykonawcze zawierają również wykaz kwot przesuniętych na podstawie art. 9 ust. 4 w podziale na państwa członkowskie.

Artykuł 12

Zwrot zasobów i przerwanie

1. Jeżeli, w odniesieniu do 2022 r. lub 2023 r. do dnia 31 marca danego roku nie został przedłożony Komisji program w zakresie zewnętrznej współpracy transgranicznej, roczny wkład z EFRR na ten program, który nie został alokowany ponownie na inny program przedłożony w ramach tej samej kategorii programów Interreg w zakresie zewnętrznej współpracy transgranicznej, alokuje się na programy Interreg w zakresie wewnętrznej współpracy transgranicznej, w których uczestniczy zainteresowane państwo członkowskie.
2. Jeżeli do dnia 31 marca 2024 r. nadal istnieją programy Interreg w zakresie zewnętrznej współpracy transgranicznej, które nie zostały przedłożone Komisji, wkład z EFRR, o którym mowa w art. 9 ust. 5, dla tych programów na pozostałe lata do 2027 r., który nie został ponownie alokowany na inny program Interreg wspierany także, odpowiednio, z IPA III – współpraca transgraniczna lub ISWMR – współpraca transgraniczna, alokuje się na programy Interreg w zakresie wewnętrznej współpracy transgranicznej, w których uczestniczy zainteresowane państwo członkowskie.
3. Program Interreg w zakresie zewnętrznej współpracy transgranicznej, który został już zatwierdzony przez Komisję, zostaje przerwany lub alokacja dla tego programu zostaje zmniejszona zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami i procedurami, w szczególności jeżeli:
 - a) żaden z krajów partnerskich objętych odnośnym programem Interreg nie podpisał odpowiedniej umowy w sprawie finansowania w terminach określonych zgodnie z art. 59; lub
 - b) dany program Interreg nie może zostać wdrożony zgodnie z planem z uwagi na problemy w stosunkach między państwami uczestniczącymi.

W takich przypadkach wkład z EFRR, o którym mowa w ust. 1, odpowiadający transzom rocznym, na które nie zaciągnięto jeszcze zobowiązań, lub transzom rocznym, na które zaciągnięto zobowiązania oraz umorzono je w całości lub w części w tym samym roku budżetowym, i które nie zostały ponownie alokowane na inny program Interreg wspierany także, odpowiednio, z IPA III – współpraca transgraniczna lub z ISWMR – współpraca transgraniczna, alokuje się na programy Interreg w zakresie wewnętrznej współpracy transgranicznej, w których uczestniczy zainteresowane państwo członkowskie.

4. W odniesieniu do programu Interreg B, który został już zatwierdzony przez Komisję, udział kraju partnerskiego lub danego KTZ zostaje przerwany, jeżeli dojdzie do jednej z sytuacji określonych w ust. 3 akapit pierwszy lit. a) lub b).

Uczestniczące państwa członkowskie i, w stosownych przypadkach, pozostałe uczestniczące kraje partnerskie wnoszą, aby:

- a) dany program Interreg został przerwany, w szczególności w przypadku gdy główne wspólne wyzwania w zakresie rozwoju nie mogą zostać przezwyciężone bez udziału tego kraju partnerskiego lub KTZ;
- b) alokacja dla tego programu Interreg została zmniejszona, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami i procedurami; lub
- c) dany program Interreg był kontynuowany bez udziału tego kraju partnerskiego lub danego KTZ.

W przypadku gdy alokacja dla programu Interreg zostaje zmniejszona na podstawie lit. b), wkład z EFRR odpowiadający transzom rocznym, na które nie zaciągnięto jeszcze zobowiązań, alokuje się na inny program Interreg B, w którym uczestniczy co najmniej jedno zainteresowane państwo członkowskie, lub – gdy państwo członkowskie uczestniczy tylko w jednym programie Interreg B – na jeden program Interreg w zakresie wewnętrznej współpracy transgranicznej, w którym dane państwo członkowskie uczestniczy, lub na większą liczbę tych programów.

5. Wkład z IPA III, ISWMR lub PKTZ zmniejszony na podstawie niniejszego artykułu jest wykorzystywany zgodnie z, odpowiednio, rozporządzeniem w sprawie IPA III, rozporządzeniem (UE) 2021/947 lub decyzją 2013/755/UE.

6. W przypadku gdy państwo trzecie, kraj partnerski lub KTZ przekazujące wkład na program Interreg z zasobów krajowych, który nie stanowi krajowego współfinansowania wsparcia z EFRR lub unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego, zmniejszą ten wkład w trakcie wdrażania programu Interreg albo ogólnie, albo w odniesieniu do wspólnych operacji, które zostały już wybrane, i po otrzymaniu dokumentu przewidzianego w art. 22 ust. 6, uczestniczące państwo członkowskie lub państwa członkowskie wnoszą o zastosowanie jednego z wariantów określonych w ust. 4 akapit drugi niniejszego artykułu.

Artykuł 13

Stopy dofinansowania

1. Stopa dofinansowania na poziomie poszczególnych programów Interreg nie przekracza 80 %.
2. Niezależnie od ust. 1 niniejszego artykułu, stopa dofinansowania dla programów Interreg D nie przekracza 85 %, chyba że wyższa wartość procentowa zostanie ustalona w decyzji 2013/755/UE lub dowolnym innym akcie przyjętym na podstawie tej decyzji lub, w stosownych przypadkach, na podstawie rozporządzenia (UE) 2021/947 lub dowolnego innego aktu przyjętego na jego mocy.
3. W przypadku gdy programy Interreg są wspierane z EFRR i IPA III – współpraca transgraniczna oraz w przypadku gdy alokacja z EFRR nie przekracza 50 % łącznej alokacji unijnej, wyższa wartość procentowa może zostać ustalona w rozporządzeniu w sprawie IPA III lub w dowolnym innym akcie przyjętym na jego mocy.
4. W przypadku gdy programy Interreg są wspierane z EFRR i albo samego ISWMR, albo zarówno ISWMR, jak i IPA III, oraz w przypadku gdy alokacja z EFRR nie przekracza 50 % łącznej alokacji unijnej, wyższa wartość procentowa może zostać ustalona w rozporządzeniu (UE) 2021/947 lub w dowolnym innym akcie przyjętym na jego mocy.

ROZDZIAŁ II

CELE SPECYFICZNE INTERREG I KONCENTRACJA TEMATYCZNA

Artykuł 14

Cele specyficzne Interreg

1. EFRR, w zakresie określonym w art. 5 rozporządzenia (UE) 2021/1058 i, w stosownych przypadkach, unijne instrumenty finansowania zewnętrznego przyczyniają się do realizacji celów polityki określonych w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/1060 za pomocą wspólnych działań w ramach programów Interreg.

2. W przypadku programu transgranicznego PEACE PLUS, w ramach którego prowadzone są działania na rzecz pokoju i pojednania, EFRR – jako cel szczegółowy w ramach celu polityki 4 – przyczynia się również do promowania stabilności społecznej, gospodarczej i regionalnej w zainteresowanych regionach, w szczególności poprzez działania służące promowaniu spójności między społecznościami. Odrębny priorytet wspiera ten cel szczegółowy.

3. Oprócz celów szczegółowych dla EFRR określonych w art. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1058, EFRR i, w stosownych przypadkach, unijne instrumenty finansowania zewnętrznego również przyczyniają się do realizacji celów szczegółowych określonych w art. 4 ust. 1 lit. a)–l) rozporządzenia (UE) 2021/1057 za pomocą wspólnych działań w ramach programów Interreg.

4. W ramach programów Interreg EFRR i, w stosownych przypadkach, unijne instrumenty finansowania zewnętrznego mogą również wspierać cel specyficzny Interreg „Lepsze zarządzanie współpracą”, poprzez co najmniej jedno z następujących działań:

- a) zwiększanie zdolności instytucjonalnych instytucji publicznych, w szczególności tych, którym powierzono zarządzanie konkretnym terytorium, i zainteresowanych stron (wszystkie komponenty);
- b) zwiększanie sprawności administracji publicznej w drodze wspierania współpracy prawnej i administracyjnej oraz współpracy między obywatelami, podmiotami społeczeństwa obywatelskiego i instytucjami, w szczególności w celu wyeliminowania przeszkód prawnych i innych przeszkód w regionach przygranicznych (komponenty A, C, D i, w stosownych przypadkach, komponent B);
- c) budowanie wzajemnego zaufania, w szczególności poprzez wspieranie działań ułatwiających kontakty międzyludzkie (komponenty A, D i, w stosownych przypadkach, komponent B);
- d) wzmacnianie zdolności instytucjonalnych instytucji publicznych i zainteresowanych stron w celu realizacji strategii makroregionalnych i strategii na rzecz basenu morskiego, a także innych strategii terytorialnych (wszystkie komponenty);
- e) wzmacnianie stabilnej demokracji i wspieranie podmiotów społeczeństwa obywatelskiego oraz ich roli w procesie reform i przemian demokratycznych (wszystkie komponenty z udziałem państw trzecich, krajów partnerskich lub KTZ); oraz
- f) inne działania wspierające lepsze zarządzanie współpracą (wszystkie komponenty).

5. W ramach programów Interreg EFRR i, w stosownych przypadkach, unijne instrumenty finansowania zewnętrznego mogą przyczyniać się również do celu specyficznego Interreg „Bezpieczniejsza i lepiej chroniona Europa”, w szczególności poprzez działania w obszarze zarządzania przejściami granicznymi oraz zarządzania mobilnością i migracjami, w tym ochronę oraz integrację gospodarczą i społeczną obywateli państw trzecich, na przykład migrantów i beneficjentów ochrony międzynarodowej.

Artykuł 15

Koncentracja tematyczna

1. Co najmniej 60 % wkładu z EFRR i, w stosownych przypadkach, alokacji z unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego na każdy program Interreg A, B i D przeznaczają się na cel polityki 2 i maksymalnie dwa inne cele polityki określone w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/1060.

W ramach programów Interreg A wzdłuż wewnętrznych granic lądowych przeznaczają się co najmniej 60 % wkładu z EFRR na cele polityki 2 i 4 oraz maksymalnie dwa inne cele polityki określone w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/1060.

2. Do 20 % wkładu z EFRR i, w stosownych przypadkach, alokacji z unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego na każdy program Interreg A, B i D można przeznaczyć na cel specyficzny Interreg „Lepsze zarządzanie współpracą” i do 5 % na cel specyficzny Interreg „Bezpieczniejsza i lepiej chroniona Europa”.

3. W przypadku gdy program Interreg B wspiera strategię makroregionalną lub strategię na rzecz basenu morskiego, co najmniej 80 % wkładu z EFRR i – w stosownych przypadkach – część alokacji z unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego w ramach priorytetów innych niż pomoc techniczna przyczynia się do realizacji celów tej strategii.

4. Wszystkie cele polityki określone w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/1060 oraz cel specyficzny Interreg „Lepsze zarządzanie współpracą” mogą zostać wybrane w odniesieniu do programów Interreg Europa i URBACT. W odniesieniu do programów INTERACT i ESPON łączny wkład z EFRR i, w stosownych przypadkach, alokacje z unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego przeznacza się na cel specyficzny Interreg „Lepsze zarządzanie współpracą”.

ROZDZIAŁ III

PROGRAMOWANIE

SEKCJA I

Przygotowywanie, zatwierdzanie i zmiana programów Interreg

Artykuł 16

Przygotowywanie i przedkładanie programów Interreg

1. Cel „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) jest realizowany za pomocą programów Interreg objętych zarządzaniem dzielonym, z wyjątkiem programów Interreg D, które mogą być wdrażane w całości lub w części w ramach zarządzania pośredniego w porozumieniu z zainteresowanym państwem członkowskim lub zainteresowanymi państwami członkowskimi, po konsultacji z zainteresowanymi stronami.
2. W odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. uczestniczące państwa członkowskie oraz, w stosownych przypadkach, państwa trzecie, kraje partnerskie, KTZ lub organizacje integracji i współpracy regionalnej przygotowują program Interreg zgodnie ze wzorem zamieszczonym w załączniku.
3. Uczestniczące państwa członkowskie przygotowują program Interreg we współpracy z partnerami programu, o których mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) 2021/1060. W toku przygotowywania programów Interreg B obejmujących strategię makroregionalną lub strategię na rzecz basenu morskiego państwa członkowskie i partnerzy programu biorą pod uwagę priorytety tematyczne stosownych strategii makroregionalnych i strategii na rzecz basenu morskiego oraz przeprowadzają konsultacje z odpowiednimi podmiotami, a także zapewniają, by te podmioty na szczeblu makroregionalnym i na szczeblu basenu morskiego zebrały się razem na początku okresu programowania zgodnie z tym artykułem.

Uczestniczące państwa trzecie lub kraje partnerskie lub, w stosownych przypadkach, KTZ angażują również partnerów programu, w tym organizacje integracji i współpracy regionalnej, równoważnych z tymi, o których mowa w tym artykule.

4. Państwo członkowskie, w którym mieści się przyszła instytucja zarządzająca, przedkłada Komisji program Interreg do dnia 2 kwietnia 2022 r. w imieniu wszystkich uczestniczących państw członkowskich oraz, w stosownych przypadkach, państw trzecich, krajów partnerskich lub KTZ lub organizacji integracji i współpracy regionalnej.

W przypadku jednak gdy dany program Interreg obejmuje wsparcie z unijnego instrumentu finansowania zewnętrznego, państwo członkowskie, w którym mieści się przyszła instytucja zarządzająca, przedkłada Komisji dany program Interreg nie później niż dziewięć miesięcy po przyjęciu przez Komisję stosownych dokumentów dotyczących strategii wieloletnich przewidzianych w art. 10 ust. 1 lub zgodnie ze stosownym podstawowym aktem ustawodawczym dotyczącym tego unijnego instrumentu finansowania zewnętrznego.

5. Przed przedłożeniem programu Interreg Komisji uczestniczące państwa członkowskie oraz, w stosownych przypadkach, państwa trzecie, kraje partnerskie lub KTZ potwierdzają na piśmie swoją zgodę na jego treść. Zgoda ta obejmuje również zobowiązanie wszystkich uczestniczących państw członkowskich oraz, w stosownych przypadkach, państw trzecich, krajów partnerskich lub KTZ do zapewnienia współfinansowania niezbędnego do wdrażania programu Interreg oraz, w stosownych przypadkach, zobowiązanie państw trzecich, krajów partnerskich lub KTZ do wniesienia wkładu finansowego.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, w przypadku programów Interreg obejmujących regiony najbardziej oddalone i państwa trzecie, kraje partnerskie lub KTZ, przed przedłożeniem Komisji programów Interreg zainteresowane państwa członkowskie konsultują się z odpowiednimi państwami trzecimi, krajami partnerskimi lub KTZ. W takim przypadku zgoda na treść programów Interreg i ewentualny wkład finansowy państw trzecich, krajów partnerskich lub KTZ może również być wyrażona w formalnie zatwierdzonym protokole posiedzeń konsultacyjnych z zainteresowanymi państwami trzecimi, krajami partnerskimi lub KTZ lub protokole obrad organizacji integracji i współpracy regionalnej.

6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 62, aby wprowadzić zmiany w załączniku w celu dostosowania do zmian pojawiających się w okresie programowania w przypadku elementów innych niż istotne tego załącznika.

Artykuł 17

Treść programów Interreg

1. W każdym programie Interreg określa się wspólną strategię dotyczącą wkładu programu w realizację celów polityki określonych w art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/1060 oraz, w stosownych przypadkach, celów specyficznych Interreg określonych w art. 14 ust. 4 i 5 niniejszego rozporządzenia oraz informowania o jego rezultatach.

2. Każdy program Interreg składa się z priorytetów.

Każdy priorytet odpowiada jednemu celowi polityki lub, w stosownych przypadkach, odpowiednio, jednemu lub obu celom specyficznym Interreg i składa się z co najmniej jednego celu szczegółowego. Do tego samego celu polityki lub celu specyficznego Interreg może odnosić się więcej niż jeden priorytet.

3. Każdy program Interreg przedstawia:

- a) obszar objęty programem wraz z, w miarę możliwości, mapą tego obszaru stanowiącą osobny dokument;
- b) podsumowanie głównych wspólnych wyzwań przy uwzględnieniu:
 - (i) różnic i nierówności gospodarczych, społecznych i terytorialnych;
 - (ii) wspólnych potrzeb inwestycyjnych i komplementarności oraz synergii z innymi programami i instrumentami finansowania;
 - (iii) wniosków z dotychczasowych doświadczeń;
 - (iv) strategii makroregionalnych oraz strategii na rzecz basenu morskiego, w przypadku gdy obszar objęty programem jest w całości lub w części objęty co najmniej jedną strategią;
- c) uzasadnienie wybranych celów polityki oraz celów specyficznych Interreg, odpowiadających im priorytetów, celów szczegółowych lub działań w ramach celów specyficznych Interreg oraz form wsparcia, z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, kwestii brakujących połączeń w infrastrukturze transgranicznej;
- d) cele szczegółowe lub działania w ramach celów specyficznych Interreg w odniesieniu do każdego priorytetu;
- e) w odniesieniu do każdego celu szczegółowego lub każdego działania w ramach celów specyficznych Interreg:
 - (i) powiązane rodzaje działań oraz ich oczekiwany wkład w realizację wspomnianych celów szczegółowych lub działań w ramach celów specyficznych Interreg oraz, w stosownych przypadkach, strategii makroregionalnych i strategii na rzecz basenu morskiego;
 - (ii) wskaźniki produktu i wskaźniki rezultatu wraz z odpowiednimi celami pośrednimi i celami końcowymi;
 - (iii) główne grupy docelowe;
 - (iv) wskazanie konkretnych terytoriów objętych wsparciem, z uwzględnieniem planowanego wykorzystania zintegrowanych inwestycji terytorialnych, rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność lub innych narzędzi terytorialnych;
 - (v) planowane wykorzystanie instrumentów finansowych; oraz
 - (vi) indykatywny podział zaprogramowanych zasobów według rodzajów interwencji;

- f) plan finansowy zawierający następujące tabele bez podziału na uczestniczące państwa członkowskie, państwa trzecie, kraje partnerskie lub KTZ, o ile nie określono w nim inaczej:
 - (i) tabelę określającą, w podziale na poszczególne lata, łączną alokację finansową dla EFRR i, w stosownych przypadkach, dla każdego unijnego instrumentu finansowania zewnętrznego w odniesieniu do całego okresu programowania;
 - (ii) tabelę określającą dla każdego priorytetu łączną alokację finansową z EFRR i, w stosownych przypadkach, z każdego unijnego instrumentu finansowania zewnętrznego w podziale na priorytety oraz współfinansowanie krajowe, a także wyjaśniającą, czy współfinansowanie krajowe składa się ze współfinansowania publicznego i prywatnego;
- g) działania podejmowane w celu zaangażowania odpowiednich partnerów programu, o których mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) 2021/1060, w przygotowanie programu Interreg, oraz rolę tych partnerów programu we wdrażaniu, monitorowaniu i ewaluacji tego programu;
- h) przewidywane podejście do informowania o programie Interreg i jego widoczności poprzez określenie jego celów, grup docelowych, kanałów komunikacyjnych, w tym wykorzystania mediów społecznościowych, w stosownych przypadkach, planowanego budżetu i stosownych wskaźników monitorowania i ewaluacji; oraz
- i) wskazanie wsparcia dla projektów o małej skali, w tym małych projektów w ramach funduszy małych projektów.

Państwo członkowskie przedkładające program zapewnia, by do programu załączony był – do celów informacyjnych – wykaz planowanych operacji o znaczeniu strategicznym oraz harmonogram.

4. W odniesieniu do informacji, o których mowa w ust. 3, w przypadku tabel, o których mowa w lit. f) tego ustępu, oraz w odniesieniu do wsparcia z unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego, te alokacje finansowe określone są następująco:

- a) w przypadku programów Interreg A wspieranych z IPA III i ISWMR – jako jedna kwota (IPA III – współpraca transgraniczna lub współpraca transgraniczna NEXT) łącząca wkład z działu 2 „Spójność i wartości”, podpułap „Spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna” oraz działu 6 „Sąsiedztwo i świat”;
- b) w przypadku programów Interreg B i C wspieranych z IPA III, ISWMR lub PKTZ – jako jedna kwota („fundusze Interreg”) łącząca wkład z działu 2 oraz działu 6 lub w podziale na instrument finansowania EFRR, IPA III, ISWMR i PKTZ, na podstawie wyboru dokonanego przez partnerów programu;
- c) w przypadku programów Interreg B wspieranych z PKTZ – w podziale na instrument finansowania (EFRR i PKTZ);
- d) w przypadku programów Interreg D wspieranych z ISWMR i PKTZ – w podziale na instrument finansowania (EFRR, ISWMR i PKTZ, stosownie do przypadku).

5. W odniesieniu do ust. 3 akapit pierwszy lit. e) ppkt (vi) niniejszego artykułu rodzaje interwencji opierają się na nomenklaturze określonej w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2021/1060.

6. W ramach programu Interreg:

- a) wskazuje się instytucje programu i podmiot, na rzecz którego Komisja ma dokonywać płatności;
- b) ustanawia się procedurę utworzenia wspólnego sekretariatu;
- c) dokonuje się podziału odpowiedzialności pomiędzy uczestniczącymi państwami członkowskimi oraz, w stosownych przypadkach, państwami trzecimi, krajami partnerskimi lub KTZ w przypadku korekt finansowych dokonywanych przez instytucję zarządzającą lub Komisję.

7. Instytucja zarządzająca informuje Komisję o wszelkich zmianach w informacjach, o których mowa w ust. 6 lit. a) lub b), bez konieczności dokonania zmiany programu.

8. W odniesieniu do programu Interreg A, B lub D, w przypadku gdy program A obejmuje długie granice z różnorodnymi wyzwaniami i potrzebami w zakresie rozwoju, państwa członkowskie oraz, w stosownych przypadkach, państwa trzecie, kraje partnerskie oraz KTZ uczestniczące w programie Interreg mogą definiować obszary objęte podprogramem.

9. W drodze odstępstwa od ust. 3 treść programów Interreg C jest dostosowywana do szczególnego charakteru tych programów Interreg, w szczególności w następujący sposób:

- a) nie wymaga się informacji, o których mowa w ust. 3 lit. a);
- b) informacje wymagane na podstawie ust. 3 lit. b) i g) podaje się w formie podsumowania;
- c) w odniesieniu do każdego celu szczegółowego podaje się następujące informacje:
 - (i) w odniesieniu do INTERACT i ESPON – określenie pojedynczego beneficjenta lub ograniczonego wykazu beneficjentów i procedurę przyznawania środków;
 - (ii) powiązane rodzaje działań i ich oczekiwany wkład w realizację celów szczegółowych;
 - (iii) wskaźniki produktu i wskaźniki rezultatu wraz z odpowiednimi celami pośrednimi i celami końcowymi;
 - (iv) główne grupy docelowe; oraz
 - (v) indykatorywny podział zaprogramowanych zasobów według rodzaju interwencji.

Artykuł 18

Zatwierdzanie programów Interreg

1. Komisja ocenia każdy program Interreg oraz jego zgodność z rozporządzeniami (UE) 2021/1060 i (UE) 2021/1058 oraz niniejszym rozporządzeniem, jak również, w przypadku wsparcia z unijnego instrumentu finansowania zewnętrznego i zależnie od sytuacji, jego spójność z dokumentami dotyczącymi strategii wieloletnich na podstawie art. 10 ust. 1 niniejszego rozporządzenia lub z odpowiednimi ramami programowania strategicznego na podstawie stosownego podstawowego aktu ustawodawczego co najmniej jednego z tych instrumentów.
2. Komisja może zgłosić uwagi do programu Interreg w ciągu trzech miesięcy od daty jego przedłożenia przez państwo członkowskie, w którym mieści się przyszła instytucja zarządzająca.
3. Uczestniczące państwa członkowskie oraz, w stosownych przypadkach, państwa trzecie, kraje partnerskie lub KTZ dokonują przeglądu programu Interreg z uwzględnieniem uwag Komisji.
4. Komisja przyjmuje w drodze aktu wykonawczego decyzję zatwierdzającą każdy program Interreg nie później niż w terminie pięciu miesięcy od daty pierwszego przedłożenia programu przez państwo członkowskie, w którym mieści się przyszła instytucja zarządzająca.
5. W odniesieniu do programów Interreg w zakresie zewnętrznej współpracy transgranicznej Komisja przyjmuje swoje decyzje zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu po zasięgnięciu opinii Komitetu IPA III zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia w sprawie IPA III oraz Komitetu ds. Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej zgodnie z art. 45 rozporządzenia (UE) 2021/947.

Artykuł 19

Zmiany programów Interreg

1. Po konsultacji z komitetem monitorującym i uzyskaniu od niego zatwierdzenia oraz zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) 2021/1060 instytucja zarządzająca może przedłożyć uzasadniony wniosek o zmianę programu Interreg, opisujący oczekiwany wpływ tej zmiany na osiągnięcie celów, wraz ze zmienionym programem.
2. Komisja ocenia zgodność proponowanej zmiany z rozporządzeniami (UE) 2021/1060 i (UE) 2021/1058 oraz niniejszym rozporządzeniem i może zgłosić uwagi w terminie dwóch miesięcy od przedłożenia zmienionego programu.
3. Uczestniczące państwa członkowskie oraz, w stosownych przypadkach, państwa trzecie, kraje partnerskie lub KTZ dokonują przeglądu zmienionego programu z uwzględnieniem uwag Komisji.

4. Komisja przyjmuje w drodze aktu wykonawczego decyzję zatwierdzającą zmianę programu Interreg nie później niż cztery miesiące po przedłożeniu tej zmiany przez instytucję zarządzającą.

5. Po konsultacji z komitetem monitorującym i uzyskaniu od niego zatwierdzenia oraz zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) 2021/1060 instytucja zarządzająca może w okresie programowania dokonać przesunięcia kwoty wynoszącej do 10 % początkowej alokacji dla danego priorytetu i nie więcej niż 5 % budżetu programu na rzecz innego priorytetu tego samego programu Interreg.

Takie przesunięcia nie mają wpływu na poprzednie lata.

Przesunięcia i powiązanych zmian nie uznaje się za istotne i nie wymagają one decyzji Komisji zmieniającej program Interreg. Muszą one jednak być zgodne z wszystkimi wymogami regulacyjnymi. Instytucja zarządzająca przedkłada Komisji zmienioną tabelę, o której mowa w art. 17 ust. 3 lit. f) ppkt (ii), wraz z wszelkimi powiązаныmi zmianami w programie.

6. Zatwierdzenie przez Komisję nie jest wymagane w przypadku korekt błędów o czysto pisarskim lub redakcyjnym charakterze, które nie mają wpływu na wdrażanie programu Interreg. Instytucja zarządzająca informuje Komisję o takich korektach.

SEKCJA II

Rozwój terytorialny

Artykuł 20

Zintegrowany rozwój terytorialny

W przypadku programów Interreg odpowiednie instytucje lub podmioty terytorialne odpowiadające za opracowanie strategii rozwoju terytorialnego lub lokalnego wymienionych w art. 28 rozporządzenia (UE) 2021/1060 lub uczestniczące w wyborze operacji, które mają być wspierane w ramach tych strategii, zgodnie z art. 29 ust. 5 tego rozporządzenia, lub w obu tych przypadkach, muszą reprezentować co najmniej dwa państwa uczestniczące, z których co najmniej jedno jest państwem członkowskim.

W przypadku gdy transgraniczny podmiot prawny lub EUWT realizują zintegrowaną inwestycję terytorialną na podstawie art. 30 rozporządzenia (UE) 2021/1060 lub inne narzędzie terytorialne na podstawie art. 28 akapit pierwszy lit. c) tego rozporządzenia, ten podmiot lub to EUWT mogą być również jedynym beneficjentem na podstawie art. 23 ust. 6 niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że istnieje rozdzielność funkcji w ramach tego transgranicznego podmiotu prawnego lub EUWT.

Artykuł 21

Rozwój lokalny kierowany przez społeczność

Rozwój lokalny kierowany przez społeczność przewidziany w art. 28 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (UE) 2021/1060 może być realizowany w ramach programów Interreg, pod warunkiem że odpowiednie lokalne grupy działania składają się z przedstawicieli publicznych i prywatnych lokalnych interesów społeczno-gospodarczych i w których to grupach żadna pojedyncza grupa interesu nie kontroluje procesu podejmowania decyzji, oraz z przedstawicieli co najmniej dwóch państw uczestniczących, z których co najmniej jedno jest państwem członkowskim.

SEKCJA III

Operacje i fundusze małych projektów

Artykuł 22

Wybór operacji Interreg

1. Operacje Interreg są wybierane zgodnie ze strategią i celami programu przez komitet monitorujący ustanowiony zgodnie z art. 28.

Ten komitet monitorujący może ustanowić jeden komitet sterujący lub, w szczególności w przypadku podprogramów, większą ich liczbę; działają one w ramach jego odpowiedzialności w zakresie wyboru operacji. Komitety sterujące stosują zasadę partnerstwa określoną w art. 8 rozporządzenia (UE) 2021/1060.

Gdy całość lub część danej operacji jest wdrażana poza obszarem objętym programem w Unii lub poza nią, wybór tej operacji wymaga wyraźnej zgody instytucji zarządzającej w komitecie monitorującym lub, w stosownych przypadkach, w komitecie sterującym.

Gdy w danej operacji uczestniczy jeden lub kilku partnerów zlokalizowanych na terytorium państwa członkowskiego, państwa trzeciego, kraju partnerskiego lub KTZ, które nie są reprezentowane w komitecie monitorującym, instytucja zarządzająca uzależnia swoją wyraźną zgodę od przedłożenia przez zainteresowane państwo członkowskie, państwo trzecie, kraj partnerski lub KTZ pisemnego oświadczenia, że zwrócą one wszelkie kwoty nienależnie wypłacone tym partnerom, zgodnie z art. 52 ust. 2.

Gdy nie można uzyskać pisemnego oświadczenia, o którym mowa w akapicie czwartym niniejszego ustępu, podmiot wdrażający całość lub część operacji poza obszarem objętym programem uzyskuje od banku lub innej instytucji finansowej gwarancję na kwotę odpowiadającą środkom finansowym przyznanym w ramach Interreg. Taką gwarancję włącza się do dokumentu przewidzianego w ust. 6.

2. Na potrzeby wyboru operacji komitet monitorujący lub, w stosownych przypadkach, komitet sterujący określa i stosuje kryteria i procedury, które są niedyskryminacyjne i przejrzyste, zapewniają dostępność dla osób z niepełnosprawnościami i równouprawienie płci oraz uwzględniają postanowienia Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, jak również zasadę zrównoważonego rozwoju oraz unijną politykę w dziedzinie środowiska zgodnie z art. 11 i art. 191 ust. 1 TFUE.

Te kryteria i procedury zapewniają priorytetyzację wybieranych operacji z myślą o maksymalizacji wkładu finansowania unijnego w osiągnięciu celów programu Interreg oraz w urzeczywistnienie kooperatywnego wymiaru operacji w ramach programów Interreg, jak określono w art. 23 ust. 1 i 4 niniejszego rozporządzenia.

3. Na wniosek Komisji instytucja zarządzająca powiadamia Komisję o kryteriach wyboru przed wstępnym przekazaniem tych kryteriów komitetowi monitorującemu lub, w stosownych przypadkach, komitetowi sterującemu. Taka sama procedura ma zastosowanie do wszystkich późniejszych zmian tych kryteriów.

4. Przy wyborze operacji komitet monitorujący lub, w stosownych przypadkach, komitet sterujący:

- a) zapewniają, aby wybrane operacje były zgodne z programem Interreg i skutecznie przyczyniały się do osiągnięcia jego celów szczegółowych;
- b) zapewniają, aby wybrane operacje nie były sprzeczne z odpowiednimi strategiami ustanowionymi na podstawie art. 10 ust. 1 lub ustanowionymi dla co najmniej jednego unijnego instrumentu finansowania zewnętrznego;
- c) zapewniają, aby wybrane operacje odzwierciedlały najkorzystniejszą relację między kwotą wsparcia, podejmowanymi działaniami i osiąganymi celami;
- d) sprawdzają, czy beneficjent ma niezbędne zasoby i mechanizmy finansowe, aby pokryć koszty eksploatacji i utrzymania w odniesieniu do operacji obejmujących inwestycje w infrastrukturę lub inwestycje produkcyjne, tak by zapewnić stabilność ich finansowania;
- e) zapewniają, aby wybrane operacje objęte zakresem stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE⁽¹⁹⁾ podlegały ocenie oddziaływania na środowisko lub procedurze preselekcji oraz aby należycie wzięto pod uwagę ocenę rozwiązań alternatywnych na podstawie wymogów tej dyrektywy;
- f) sprawdzają, czy w przypadku gdy operacje rozpoczęły się przed złożeniem do instytucji zarządzającej wniosku o dofinansowanie, mające zastosowanie prawo było przestrzegane;
- g) zapewniają, aby wybrane operacje wchodziły w zakres odpowiedniego funduszu Interreg i były przypisane do danego rodzaju interwencji;

⁽¹⁹⁾ Dyrektywa 2011/92/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. L 26 z 28.1.2012, s. 1).

- h) zapewniają, aby operacje nie obejmowały działań, które stanowiły część operacji podlegającej przeniesieniu produkcji w rozumieniu art. 2 pkt 27) rozporządzenia (UE) 2021/1060 lub które stanowiłyby przeniesienie działalności produkcyjnej w rozumieniu art. 65 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia;
- i) zapewniają, aby wybranych operacji nie dotyczyła bezpośrednio uzasadniona opinia Komisji w sprawie naruszenia objęta zakresem art. 258 TFUE, kwestionująca zgodność z prawem i prawidłowość wydatków lub wykonania operacji; oraz
- j) zapewniają, aby w odniesieniu do inwestycji w infrastrukturę o przewidywanej trwałości wynoszącej co najmniej pięć lat przeprowadzona została ocena oczekiwanych skutków zmian klimatu.

5. Komitet monitorujący lub, w stosownych przypadkach, komitet sterujący zatwierdzają metodykę i kryteria stosowane do wyboru operacji Interreg, w tym wszelkie zmiany w tej metodyce lub w tych kryteriach, bez uszczerbku dla art. 33 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) 2021/1060 w odniesieniu do rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność oraz art. 24 niniejszego rozporządzenia.

6. W odniesieniu do każdej operacji Interreg instytucja zarządzająca przedkłada partnerowi wiodącemu lub jednemu partnerowi dokument określający warunki wsparcia tej operacji Interreg, w tym szczególne wymogi dotyczące produktów lub usług, które mają być dostarczone w jej ramach, jej plan finansowy, termin wykonania oraz, w stosownych przypadkach, metodę, którą należy zastosować do określania kosztów operacji, oraz warunki wypłaty wsparcia.

Dokument ten określa również obowiązki partnera wiodącego w odniesieniu do odzyskiwania środków zgodnie z art. 52. Obowiązki te określa komitet monitorujący.

Artykuł 23

Partnerstwo w ramach operacji Interreg

1. W operacjach wybranych w ramach programów Interreg A, B i D biorą udział partnerzy z co najmniej dwóch państw uczestniczących lub KTZ, z których co najmniej jeden jest beneficjentem z państwa członkowskiego.

W operacjach wybranych w ramach programów Interreg Europa i URBACT biorą udział partnerzy z co najmniej trzech państw uczestniczących, z których co najmniej dwóch jest beneficjentami z państw członkowskich.

Beneficjenci otrzymujący wsparcie z funduszy Interreg oraz partnerzy, którzy uczestniczą w operacji, lecz nie otrzymują wsparcia finansowego w ramach tych funduszy, (zwani dalej łącznie „partnerami”) stanowią partnerstwo w ramach operacji Interreg.

2. Operacja Interreg może być wdrażana w jednym państwie lub KTZ, pod warunkiem że jej wpływ na obszar objęty programem oraz korzyści, które ten obszar odniesie, są opisane we wniosku dotyczącym operacji.

3. Ust. 1 nie ma zastosowania do operacji w ramach programu transgranicznego PEACE PLUS, gdy program działa na rzecz pokoju i pojednania.

4. Partnerzy współpracują przy opracowywaniu i wdrażaniu operacji Interreg, a także przy zatrudnianiu w tym celu personelu lub finansowaniu programu, lub obu tych elementów.

W przypadku operacji w ramach programów Interreg D partnerzy z regionów najbardziej oddalonych oraz państw trzecich, krajów partnerskich lub KTZ są zobowiązani do współpracy jedynie w dwóch z czterech wymiarów współpracy wymienionych w akapicie pierwszym.

5. W przypadku gdy we współpracy uczestniczy co najmniej dwóch partnerów, wszyscy partnerzy wyznaczają jednego spośród nich na partnera wiodącego.

6. Transgraniczny podmiot prawny lub EUWT mogą być jedynym partnerem w operacji Interreg w ramach programów Interreg A, B i D, pod warunkiem że wśród członków tego podmiotu prawnego lub EUWT znajdują się partnerzy z co najmniej dwóch państw uczestniczących.

W ramach programów Interreg Europa i URBACT w skład transgranicznego podmiotu prawnego lub EUWT wchodzi członkowie z co najmniej trzech państw uczestniczących.

Podmiot prawny wdrażający instrument finansowy, fundusz funduszy powierniczych lub fundusz małych projektów, stosownie do sytuacji, może być jedynym partnerem w operacji Interreg bez konieczności zastosowania wymogów dotyczących jego składu, ustanowionych w akapicie pierwszym.

7. Jedyny partner musi być zarejestrowany w państwie członkowskim uczestniczącym w programie Interreg.

Artykuł 24

Wsparcie dla projektów o ograniczonej wartości finansowej

1. W ramach programów Interreg A, B i D udziela się wsparcia projektom o ograniczonej wartości finansowej:
 - a) bezpośrednio w ramach każdego programu; albo
 - b) w ramach funduszu lub funduszy małych projektów.
2. W przypadku gdy w ramach programu Interreg B lub D nie jest możliwe spełnienie obowiązku ustanowionego w ust. 1, w dokumencie programowym określa się powody, dla których obowiązek nie może być spełniony zgodnie z pkt 6 wzoru określonego w załączniku.

Artykuł 25

Fundusze małych projektów

1. Łączny wkład z EFRR lub, w stosownych przypadkach, unijnego instrumentu finansowania zewnętrznego do funduszy małych projektów w ramach programu Interreg nie może przekraczać 20 % łącznej alokacji programu Interreg.

Ostateczni odbiorcy w ramach funduszu małych projektów otrzymują wsparcie z EFRR lub, w stosownych przypadkach, unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego poprzez beneficjenta i wdrażają małe projekty w ramach tego funduszu małych projektów („małe projekty”).

2. Fundusz małych projektów stanowi operację w rozumieniu art. 2 pkt 4) rozporządzenia (UE) 2021/1060, którą zarządza beneficjent, z uwzględnieniem jego zadań i wynagrodzenia.

Beneficjentem jest transgraniczny podmiot prawny lub EUWT lub podmiot mający osobowość prawną.

Beneficjent wybiera małe projekty, które są wdrażane przez ostatecznych odbiorców w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia (UE) 2021/1060. W przypadku gdy beneficjent nie jest transgranicznym podmiotem prawnym lub EUWT, wspólne małe projekty wybierane są przez podmiot, w którym uczestniczą przedstawiciele co najmniej dwóch państw uczestniczących, z których co najmniej jedno jest państwem członkowskim.

3. W dokumencie opisującym warunki wsparcia funduszu małych projektów oprócz elementów ustanowionych w art. 22 ust. 6 określa się elementy niezbędne do zapewnienia, aby beneficjent:
 - a) ustanowił niedyskryminującą i przejrzystą procedurę wyboru;
 - b) stosował obiektywne kryteria wyboru małych projektów, które pozwalają uniknąć konfliktów interesów;
 - c) dokonywał oceny wniosków o wsparcie;
 - d) wybierał projekty i ustalał kwotę wsparcia dla każdego małego projektu;
 - e) odpowiadał za wdrażanie operacji oraz przechowywał na swoim szczeblu wszystkie dokumenty potwierdzające wymagane na potrzeby ścieżki audytu zgodnie z załącznikiem XIII do rozporządzenia (UE) 2021/1060; oraz
 - f) udostępniał opinii publicznej wykaz ostatecznych odbiorców, którzy odnoszą korzyści z operacji.

Beneficjent zapewnia, aby ostateczni odbiorcy przestrzegali wymogów określonych w art. 36.

4. Wybór małych projektów nie stanowi przekazania zadań instytucji zarządzającej do instytucji pośredniczącej, o czym mowa w art. 71 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1060.

5. Koszty personelu i inne koszty odpowiadające kategoriom kosztów określonym w art. 39–43 wygenerowanych na szczeblu beneficjenta z tytułu zarządzania funduszem lub funduszami małych projektów nie mogą przekraczać 20 % łącznych kosztów kwalifikowalnych odpowiednio funduszu lub funduszy małych projektów.

6. W przypadku gdy wkład publiczny na rzecz małego projektu nie przekracza kwoty 100 000 EUR, wkład z EFRR lub, w stosownych przypadkach, unijnego instrumentu finansowania zewnętrznego przyjmuje formę stawek jednostkowych, kwot ryczałtowych lub finansowania w oparciu o stawki ryczałtowe, z wyjątkiem projektów, w przypadku których wsparcie stanowi pomoc państwa.

W przypadku gdy łączne koszty każdego projektu nie przekraczają 100 000 EUR, kwotę wsparcia dla co najmniej jednego małego projektu można określić na podstawie projektu budżetu, który jest ustalany indywidualnie i uzgadniany *ex ante* przez beneficjenta zarządzającego funduszem małych projektów.

W przypadku stosowania finansowania w oparciu o stawki ryczałtowe kategorii kosztów, do których stosuje się daną stawkę ryczałtową, mogą podlegać refundacji zgodnie z art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia UE 2021/1060.

Artykuł 26

Zadania partnera wiodącego

1. Partner wiodący:
 - a) zawiera z pozostałymi partnerami porozumienie obejmujące ustalenia, które zapewniają, między innymi, należyte zarządzanie stosownymi unijnymi środkami finansowymi przeznaczonymi na daną operację Interreg, w tym ustalenia dotyczące odzyskiwania nienależnie wypłaconych kwot;
 - b) przyjmuje na siebie odpowiedzialność za zapewnienie wdrożenia całej operacji Interreg; oraz
 - c) zapewnia, aby wydatki przedstawione przez wszystkich partnerów zostały zapłacone w toku wdrażania operacji Interreg i odpowiadały działaniom uzgodnionym między wszystkimi partnerami oraz były zgodne z dokumentem przedstawionym przez instytucję zarządzającą na podstawie art. 22 ust. 6.
2. Jeżeli nie przewidziano inaczej w ustaleniach określonych na podstawie ust. 1 lit. a), partner wiodący zapewnia, aby pozostali partnerzy otrzymali łączną kwotę wkładu z odpowiedniego funduszu Unii w całości oraz w terminie uzgodnionym przez wszystkich partnerów i zgodnie z tą samą procedurą, którą stosuje się w odniesieniu do partnera wiodącego. Nie potrąca się ani nie wstrzymuje żadnych kwot ani też nie nakłada się żadnych opłat szczególnych ani innych opłat o równoważnym skutku, które powodowałyby zmniejszenie tej kwoty dla pozostałych partnerów.
3. Każdy partner w państwie członkowskim, państwie trzecim, kraju partnerskim lub KTZ uczestniczący w operacji Interreg może zostać wyznaczony na partnera wiodącego.

SEKCJA IV

Pomoc techniczna

Artykuł 27

Pomoc techniczna

1. Kwota środków finansowych przeznaczona na pomoc techniczną jest określona jako część alokacji finansowej dla każdego priorytetu programu zgodnie z art. 17 ust. 3 lit. f) i nie może mieć formy odrębnego priorytetu lub programu szczegółowego.
2. Pomoc techniczna dla każdego programu Interreg jest refundowana jako stawka ryczałtowa przez zastosowanie wartości procentowych określonych w ust. 3 niniejszego artykułu w odniesieniu do wydatków kwalifikowalnych ujętych w każdym wniosku o płatność na podstawie art. 91 ust. 3 lit. a) lub c) rozporządzenia (UE) 2021/1060, stosownie do przypadku.

3. Wartość procentowa wkładu z EFRR oraz unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego, która ma podlegać refundacji z tytułu pomocy technicznej, jest następująca:

- a) w przypadku programów w zakresie wewnętrznej współpracy transgranicznej wspieranych z EFRR: 7 %;
- b) w przypadku programów w zakresie zewnętrznej współpracy transgranicznej wspieranych z IPA III – współpraca transgraniczna lub z ISWMR – współpraca transgraniczna, w przypadku programów komponentu B, w których wsparcie z EFRR wynosi 50 % lub mniej, oraz w przypadku programów komponentu D, zarówno w odniesieniu do wkładu z EFRR, jak i co najmniej jednego unijnego instrumentu finansowania zewnętrznego: 10 %; oraz
- c) w przypadku programów komponentu B, w których wsparcie z EFRR wynosi powyżej 50 %, oraz w przypadku programów komponentu C, zarówno w odniesieniu do wkładu z EFRR, jak i, w stosownych przypadkach, co najmniej jednego unijnego instrumentu finansowania zewnętrznego: 8 %.

4. W przypadku programów Interreg, na które łączna alokacja z EFRR wynosi między 30 000 000 EUR a 50 000 000 EUR, kwota będąca rezultatem zastosowania wartości procentowej na pomoc techniczną jest zwiększana o dodatkową kwotę 500 000 EUR. Komisja dodaje tę kwotę do pierwszej płatności okresowej.

5. W przypadku programów Interreg, na które łączna alokacja z EFRR wynosi mniej niż 30 000 000 EUR, kwota potrzebna na pomoc techniczną, wyrażona w EUR, oraz odpowiednia wartość procentowa określane są w decyzji Komisji zatwierdzającej dany program Interreg zgodnie z art. 18.

ROZDZIAŁ IV

MONITOROWANIE, EWALUACJA I KOMUNIKACJA

SEKCJA I

Monitorowanie

Artykuł 28

Komitet monitorujący

1. Państwa członkowskie oraz, w stosownych przypadkach, państwa trzecie, kraje partnerskie oraz KTZ uczestniczące w tym programie ustanawiają, w porozumieniu z instytucją zarządzającą, komitet mający monitorować wdrażanie danego programu Interreg (zwany dalej „komitetem monitorującym”) w terminie trzech miesięcy od daty powiadomienia państw członkowskich o decyzji Komisji zatwierdzającej program Interreg zgodnie z art. 18.
2. Każdy komitet monitorujący przyjmuje swój regulamin.

Regulamin komitetu monitorującego oraz, w stosownych przypadkach, komitetu sterującego zapobiega wszelkim sytuacjom występowania konfliktu interesów podczas wyboru operacji Interreg, a także zawiera przepisy dotyczące prawa głosu i zasad uczestnictwa w posiedzeniach.

3. Komitet monitorujący obraduje najmniej raz w roku i dokonuje przeglądu wszystkich kwestii mających wpływ na postępy w osiąganiu celów programu.
4. Instytucja zarządzająca publikuje na stronie internetowej, o której mowa w art. 36 ust. 2, regulamin komitetu monitorującego, a także zarówno streszczenie danych, jak i informacji, w tym decyzji zatwierdzonych przez komitet monitorujący.

Artykuł 29

Skład komitetu monitorującego

1. Skład komitetu monitorującego każdego programu Interreg uzgadniany jest przez państwa członkowskie oraz, w stosownych przypadkach, państwa trzecie, kraje partnerskie oraz KTZ uczestniczące w tym programie i zapewnia on zrównoważoną reprezentację:
 - a) odpowiednich instytucji, w tym instytucji pośredniczących;
 - b) podmiotów ustanowionych wspólnie na całym obszarze objętym programem lub na jego części, w tym EUWT; oraz

- c) przedstawicieli partnerów programu, o których mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) 2021/1060, z państw członkowskich, państw trzecich, krajów partnerskich oraz KTZ.

Skład komitetu monitorującego uwzględnia liczbę państw członkowskich, państw trzecich, krajów partnerskich oraz KTZ uczestniczących w danym programie Interreg.

2. Instytucja zarządzająca publikuje na stronie internetowej, o której mowa w art. 36 ust. 2, wykaz członków komitetu monitorującego.
3. Przedstawiciele Komisji uczestniczą w pracach komitetu monitorującego, pełniąc rolę doradczą.

Artykuł 30

Funkcje komitetu monitorującego

1. Komitet monitorujący analizuje:
- a) postępy we wdrażaniu programu i osiągnięciu celów pośrednich i celów końcowych programu Interreg;
 - b) wszelkie kwestie mające wpływ na wykonanie programu Interreg oraz środki podjęte w celu zaradzenia tym kwestiom;
 - c) w odniesieniu do instrumentów finansowych – elementy oceny *ex ante* wymienione w art. 58 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1060 i dokument strategiczny, o którym mowa w art. 59 ust. 1 tego rozporządzenia;
 - d) postęp dokonany w przeprowadzaniu ewaluacji, syntez ich wyników i wszelkich działaniach następczych podjętych na ich podstawie;
 - e) realizację działań w zakresie komunikacji i widoczności;
 - f) postępy we wdrażaniu operacji Interreg o znaczeniu strategicznym oraz, w stosownych przypadkach, dużych projektów infrastrukturalnych; oraz
 - g) w stosownych przypadkach, postępy w budowaniu zdolności administracyjnych instytucji publicznych i beneficjentów.
2. Oprócz swoich zadań związanych z wyborem operacji, wymienionych w art. 22, komitet monitorujący zatwierdza:
- a) metodykę i kryteria stosowane przy wyborze operacji, w tym wszelkie zmiany metodyki i kryteriów, po powiadomieniu Komisji, o ile zwróci się ona z takim wnioskiem, na mocy art. 22 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, bez uszczerbku dla przepisów art. 33 ust. 3 lit. b), c) i d) rozporządzenia (UE) 2021/1060;
 - b) plan ewaluacji i wszelkie zmiany w tym planie;
 - c) wszelkie propozycje instytucji zarządzającej w sprawie zmian programu Interreg, w tym w sprawie przesunięć zgodnie z art. 19 ust. 5; oraz
 - d) końcowe sprawozdanie z wykonania.

Artykuł 31

Przegląd

1. Komisja może zorganizować przegląd w celu przeanalizowania wykonania programów Interreg.

Przegląd może zostać przeprowadzony w formie pisemnej.

2. Na wniosek Komisji instytucja zarządzająca w terminie jednego miesiąca przekazuje jej zwięzłe informacje dotyczące elementów wymienionych w art. 30 ust. 1. Informacje te są oparte na najnowszych danych dostępnych państwom członkowskim oraz, w stosownych przypadkach, państwom trzecim, krajom partnerskim oraz KTZ.

3. Wyniki przeglądu zapisuje się w uzgodnionym protokole.
4. Instytucja zarządzająca podejmuje działania następcze na podstawie kwestii podniesionych przez Komisję i informuje ją o podjętych działaniach w terminie trzech miesięcy od daty przeglądu.

Artykuł 32

Przekazywanie danych

1. Każda instytucja zarządzająca przekazuje Komisji drogą elektroniczną zbiorcze dane dotyczące odpowiedniego programu Interreg do dnia 31 stycznia, 30 kwietnia, 31 lipca i 31 października każdego roku zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku VII do rozporządzenia (UE) 2021/1060, z wyjątkiem informacji wymaganych w ust. 2 lit. b) i ust. 3 niniejszego artykułu, które przekazuje się do dnia 31 stycznia i 31 lipca każdego roku.

Pierwsze przekazanie danych nastąpi do dnia 31 stycznia 2022 r., a ostatnie – do dnia 31 stycznia 2030 r.

2. Dane, o których mowa w ust. 1, są przekazywane dla każdego priorytetu w podziale na cele szczegółowe i dotyczą:
 - a) liczby wybranych operacji Interreg, ich łącznego kosztu kwalifikowalnego, wkładu z danego funduszu Interreg i łącznych wydatków kwalifikowalnych zadeklarowanych instytucji zarządzającej przez partnerów wiodących, wszystko w podziale według rodzajów interwencji;
 - b) wartości wskaźników produktu i wskaźników rezultatu dla wybranych operacji Interreg oraz wartości uzyskanych w wyniku ukończonych operacji Interreg.
3. W przypadku instrumentów finansowych przekazywane są również dane dotyczące:
 - a) wydatków kwalifikowalnych w podziale według rodzaju produktu finansowego;
 - b) kwot kosztów zarządzania i opłat za zarządzanie, zadeklarowanych jako wydatki kwalifikowalne;
 - c) kwot środków prywatnych i publicznych uruchomionych w uzupełnieniu środków pochodzących z funduszy, w podziale według rodzaju produktu finansowego;
 - d) odsetek oraz innych zysków generowanych dzięki wsparciu z funduszy Interreg na rzecz instrumentów finansowych, o których to odsetkach i zyskach mowa w art. 60 rozporządzenia (UE) 2021/1060, oraz zwróconych zasobów związanych ze wsparciem z funduszy Interreg, o których to zwróconych zasobach mowa w art. 62 tego rozporządzenia;
 - e) całkowitej wartości pożyczek, inwestycji kapitałowych lub quasi-kapitałowych na rzecz ostatecznych odbiorców, które były gwarantowane zasobami programu i które zostały faktycznie wypłacone ostatecznym odbiorcom.
4. Dane przekazywane zgodnie z niniejszym artykułem muszą być wiarygodne i odzwierciedlać dane dostępne w systemie elektronicznym, o którym mowa w art. 72 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (UE) 2021/1060, na koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym następuje ich przekazanie.
5. Instytucja zarządzająca publikuje wszystkie przekazane Komisji dane na stronie internetowej, o której mowa w art. 36 ust. 2, lub przekazuje link do tych danych.

Artykuł 33

Końcowe sprawozdanie z wykonania

1. Każda instytucja zarządzająca przedkłada Komisji końcowe sprawozdanie z wykonania danego programu Interreg do dnia 15 lutego 2031 r.

Końcowe sprawozdanie z wykonania przedkłada się przy użyciu wzoru ustanowionego zgodnie z art. 43 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2021/1060.

2. Końcowe sprawozdanie z wykonania zawiera ocenę osiągnięcia celów programu w oparciu o elementy wymienione w art. 30, z wyjątkiem ust. 1 lit. c) i ust. 2 lit. d) tego artykułu.

3. Komisja analizuje końcowe sprawozdanie z wykonania i zgłasza instytucji zarządzającej wszelkie uwagi w terminie pięciu miesięcy od daty jego otrzymania. W przypadku gdy takie uwagi zostaną sformułowane, instytucja zarządzająca dostarcza wszystkich niezbędnych informacji dotyczących tych uwag i, w stosownych przypadkach, w terminie trzech miesięcy od otrzymania uwag informuje Komisję o podjętych działaniach. Komisja informuje instytucję zarządzającą o akceptacji sprawozdania w terminie dwóch miesięcy od otrzymania wszystkich niezbędnych informacji od instytucji zarządzającej. W przypadku gdy Komisja nie poinformuje instytucji zarządzającej w tych terminach, sprawozdanie uznaje się za zaakceptowane.

4. Instytucja zarządzająca publikuje końcowe sprawozdanie z wykonania na stronie internetowej, o której mowa w art. 36 ust. 2.

Artykuł 34

Wskaźniki dla programów Interreg

1. Wspólne wskaźniki produktu i wspólne wskaźniki rezultatu określone w załączniku I do rozporządzenia (UE) 2021/1058 oraz, w razie potrzeby, wskaźniki produktu i wskaźniki rezultatu specyficzne dla danego programu stosuje się zgodnie z art. 16 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/1060 oraz art. 17 ust. 3 lit. e) ppkt (ii) i art. 32 ust. 2 lit. b) niniejszego rozporządzenia.

2. W stosownych przypadkach oprócz wskaźników wybranych zgodnie z ust. 1 stosuje się wskaźniki produktu i wskaźniki rezultatu specyficzne dla danego programu.

Wszystkie wspólne wskaźniki produktu i wspólne wskaźniki rezultatu wymienione w tabeli 2 załącznika I do rozporządzenia (UE) 2021/1058 mogą być również stosowane w odniesieniu do celów szczegółowych w ramach każdego z celów polityki 1–5 lub, w stosownych przypadkach, w ramach celów specyficznych Interreg określonych w art. 14 ust. 4 i 5 niniejszego rozporządzenia.

3. W przypadku wskaźników produktu wartości bazowe wynoszą zero. Cele pośrednie określone na 2024 r. oraz cele końcowe wyznaczone na 2029 r. mają charakter kumulatywny.

SEKCJA II

Ewaluacja i komunikacja

Artykuł 35

Ewaluacja podczas okresu programowania

1. W celu poprawy jakości opracowywania poszczególnych programów i ich wdrażania państwo członkowskie lub instytucja zarządzająca przeprowadzają ewaluację programów pod kątem co najmniej jednego z następujących kryteriów: skuteczność, efektywność, trafność, spójność i unijna wartość dodana. Ewaluacje mogą również obejmować inne odpowiednie kryteria, takie jak poziom włączenia społecznego, niedyskryminacja i widoczność, i mogą obejmować więcej niż jeden program.

2. Oprócz ewaluacji, o której mowa w ust. 1, do dnia 30 czerwca 2029 r. przeprowadza się ewaluację każdego programu pod kątem oceny jego wpływu.

3. Przeprowadzenie ewaluacji powierza się funkcjonalnie niezależnym ekspertom wewnętrznym lub zewnętrznym.

4. Instytucja zarządzająca zapewnia niezbędne procedury generowania i zbierania danych koniecznych do przeprowadzania ewaluacji.

5. Instytucja zarządzająca sporządza plan ewaluacji, który może obejmować więcej niż jeden program Interreg.

6. Instytucja zarządzająca przedkłada plan ewaluacji komitetowi monitorującemu nie później niż rok po zatwierdzeniu programu Interreg.

7. Instytucja zarządzająca publikuje wszystkie ewaluacje na stronie internetowej, o której mowa w art. 36 ust. 2.

Artykuł 36

Obowiązki instytucji zarządzających i partnerów w odniesieniu do przejrzystości i komunikacji

1. Każda instytucja zarządzająca wyznacza w ramach każdego programu Interreg specjalistę ds. komunikacji. Specjalista ds. komunikacji może być odpowiedzialny za więcej niż jeden program.
2. Instytucja zarządzająca zapewnia, aby w ciągu sześciu miesięcy od zatwierdzenia programu Interreg zgodnie z art. 18 powstała strona internetowa udostępniająca informacje o każdym programie Interreg, za który odpowiada, obejmujące cele programu, działania prowadzone w jego ramach, dostępne możliwości finansowania i osiągnięcia.
3. Zastosowanie ma art. 49 ust. 2–6 rozporządzenia (UE) 2021/1060 dotyczący obowiązków instytucji zarządzającej.
4. Każdy partner operacji Interreg lub każdy podmiot wdrażający dany instrument finansowania podają informację o wsparciu z funduszu Interreg na rzecz operacji Interreg – w tym o zasobach ponownie wykorzystanych na rzecz instrumentów finansowych zgodnie z art. 62 rozporządzenia (UE) 2021/1060 – poprzez:
 - a) zamieszczenie na oficjalnej stronie internetowej lub stronach mediów społecznościowych partnera, o ile takie strony istnieją, krótkiego – stosownie do poziomu wsparcia z funduszu Interreg – opisu operacji Interreg, w tym jej celów i rezultatów, z podkreśleniem faktu otrzymania wsparcia finansowego z funduszu Interreg;
 - b) zamieszczenie w widoczny sposób informacji o wsparciu z funduszu Interreg w dokumentach i materiałach informacyjnych dotyczących wdrażania operacji Interreg, przeznaczonych dla opinii publicznej lub uczestników;
 - c) umieszczenie w miejscach publicznych trwałych tablic informacyjnych lub tablic pamiątkowych zawierających symbol Unii zgodnie z charakterystyką techniczną określoną w załączniku IX do rozporządzenia (UE) 2021/1060 niezwłocznie po rozpoczęciu fizycznej realizacji operacji Interreg obejmującej inwestycje rzeczowe lub zakup sprzętu lub po zainstalowaniu zakupionego sprzętu, w odniesieniu do operacji wspieranych z funduszu Interreg, których łączny koszt przekracza 100 000 EUR;
 - d) w przypadku operacji Interreg niewchodzących w zakres lit. c), umieszczenie w miejscach publicznych co najmniej jednego plakatu o wymiarze minimum A3 lub podobnej wielkości elektronicznego wyświetlacza, na których znajdują się informacje o operacji Interreg z podkreśleniem faktu otrzymania wsparcia z funduszu Interreg, z wyjątkiem sytuacji, gdy beneficjent jest osobą fizyczną;
 - e) w przypadku operacji o znaczeniu strategicznym i operacji, których łączny koszt przekracza 5 000 000 EUR, zorganizowanie wydarzenia informacyjnego i zaangażowanie w nie w odpowiednim czasie Komisji i odpowiedzialnej instytucji zarządzającej.

Termin „Interreg” umieszcza się obok symbolu Unii zgodnie z art. 47 rozporządzenia (UE) 2021/1060.

5. W przypadku funduszy małych projektów i instrumentów finansowych beneficjent zapewnia za pomocą warunków umownych przestrzeganie przez ostatecznych odbiorców wymogów dotyczących podawania do wiadomości publicznej informacji na temat operacji Interreg.

W przypadku instrumentów finansowych ostateczny odbiorca podaje informacje o pochodzeniu finansowania unijnego i zapewnia jego widoczność, w szczególności podczas promowania działań i ich rezultatów, poprzez dostarczanie spójnych, skutecznych i ukierunkowanych informacji przeznaczonych dla różnych grup odbiorców, w tym dla mediów i opinii publicznej.

6. W przypadku gdy nie zostały podjęte działania zaradcze, instytucja zarządzająca stosuje środki, uwzględniając zasadę proporcjonalności, polegające na anulowaniu do 2 % wsparcia z funduszy na rzecz:
 - a) danego beneficjenta, który nie wypełnia swoich obowiązków wynikających z art. 47 rozporządzenia (UE) 2021/1060 lub ust. 4 i 5 niniejszego artykułu; lub
 - b) danego ostatecznego odbiorcy, który nie spełnia wymogów określonych w ust. 5.

ROZDZIAŁ V

KWALIFIKOWALNOŚĆ

Artykuł 37

Zasady kwalifikowalności wydatków

1. Całość lub część operacji Interreg może być wdrażana poza terytorium państwa członkowskiego, w tym poza terytorium Unii, pod warunkiem że operacja Interreg przyczynia się do realizacji celów danego programu Interreg.

2. Bez uszczerbku dla zasad kwalifikowalności określonych w art. 63–68 rozporządzenia (UE) 2021/1060, art. 5 i 7 rozporządzenia (UE) 2021/1058 lub w niniejszym rozdziale, w tym w aktach przyjętych na ich podstawie, uczestniczące państwa członkowskie oraz, w stosownych przypadkach, państwa trzecie, kraje partnerskie oraz KTZ ustanawiają na mocy wspólnej decyzji w Komitecie Monitorującym dodatkowe zasady kwalifikowalności wydatków dla programu Interreg tylko w odniesieniu do kategorii wydatków, które nie są objęte zakresem wyżej wymienionych przepisów. Te dodatkowe zasady mają zastosowanie do programu Interreg jako całości.

Jednak w przypadku gdy w ramach programu Interreg operacje są wybierane w oparciu o nabory wniosków, te dodatkowe zasady zostają przyjęte przed opublikowaniem naborów wniosków. We wszystkich pozostałych przypadkach te dodatkowe zasady są przyjmowane przed dokonaniem wyboru operacji.

3. Do kwestii nieobjętych zasadami kwalifikowalności ustanowionymi w art. 63–68 rozporządzenia (UE) 2021/1060, art. 5 i 7 rozporządzenia (UE) 2021/1058 oraz w niniejszym rozdziale, w tym w aktach przyjętych na ich podstawie lub w przepisach ustanowionych zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, mają zastosowanie przepisy krajowe państwa członkowskiego, w którym poniesiono wydatek, oraz, w stosownych przypadkach, państw trzecich, krajów partnerskich oraz KTZ, w których poniesiono wydatek.

4. W przypadku różnicy zdań między instytucją zarządzającą a instytucją audytową dotyczącej kwalifikowalności takiej operacji Interreg wybranej w ramach programu Interreg, decydujące znaczenie ma opinia instytucji zarządzającej, przy należytych uwzględnieniu opinii komitetu monitorującego.

5. KTZ nie kwalifikują się do uzyskania wsparcia z EFRR w ramach programów Interreg, ale mogą uczestniczyć w tych programach na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 38

Przepisy ogólne dotyczące kwalifikowalności kategorii kosztów

1. Uczestniczące państwa członkowskie oraz, w stosownych przypadkach, państwa trzecie, kraje partnerskie oraz KTZ mogą w ramach komitetu monitorującego programu Interreg uzgodnić, że wydatki objęte jedną lub większą liczbą kategorii, o których mowa w art. 39–44, nie kwalifikują się w ramach jednego priorytetu programu Interreg lub ich większej liczby.

2. Wszelkie wydatki kwalifikowalne zgodnie z niniejszym rozporządzeniem dotyczą kosztów inicjowania lub inicjowania i wdrażania operacji lub części operacji.

3. Następujące koszty nie są kwalifikowalne:

- a) grzywny, kary pieniężne oraz wydatki związane ze sporami sądowymi;
- b) koszty darowizn; lub
- c) koszty związane z wahaniami kursów wymiany walut obcych.

4. W przypadku gdy stawka ryczałtowa przewidziana w art. 56 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/1060 stosowana jest do obliczania kosztów kwalifikowalnych innych niż bezpośrednie koszty personelu danej operacji, nie jest ona stosowana do bezpośrednich kosztów personelu obliczonych na podstawie stawki ryczałtowej, o której mowa w art. 39 ust. 3 lit. c) niniejszego rozporządzenia.

5. W drodze odstępstwa od art. 76 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2021/1060 wydatki opłacone w innej walucie są przeliczane na euro przez każdego beneficjenta pochodzącego z państw, które nie przyjęły euro jako swojej waluty, przy użyciu miesięcznego obrachunkowego kursu wymiany stosowanego przez Komisję w miesiącu, w którym wydatki zostały przedłożone do weryfikacji.

Artykuł 39

Koszty personelu

1. Koszty personelu składają się z kosztów zatrudnienia brutto personelu zatrudnionego przez partnera Interreg w jeden z następujących sposobów:

- a) w pełnym wymiarze czasu pracy;
- b) w niepełnym wymiarze czasu pracy przy stałym odsetku czasu pracy w miesiącu;
- c) w niepełnym wymiarze czasu pracy z elastyczną liczbą godzin pracy w miesiącu; lub
- d) na zasadzie pracy liczonej na godziny.

2. Koszty personelu są ograniczone do następujących elementów:

- a) wypłaty wynagrodzeń związanych z działaniami, których podmiot nie wykonywałby, gdyby nie wdrażano danej operacji, przewidzianych w dokumencie zatrudnienia, albo w formie umowy o pracę, albo decyzji o mianowaniu lub przepisach prawa, oraz odnoszących się do obowiązków określonych w opisie stanowiska pracy danego członka personelu;
- b) wszelkie inne koszty bezpośrednio związane z wypłatą wynagrodzeń, ponoszone i pokrywane przez pracodawcę, takie jak podatki od zatrudnienia i składki na zabezpieczenie społeczne, w tym emerytury i renty, objęte rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004⁽²⁰⁾, pod warunkiem że:
 - (i) są przewidziane w dokumencie zatrudnienia lub przepisach prawa;
 - (ii) są zgodne z prawodawstwem, na które powołuje się dokument zatrudnienia, oraz ze standardowymi praktykami w państwie lub organizacji lub zarówno w państwie, jak i organizacji, w których dany członek personelu faktycznie pracuje; oraz
 - (iii) nie podlegają odzyskaniu przez pracodawcę.

W odniesieniu do akapitu pierwszego lit. a) płatności na rzecz osób fizycznych pracujących dla partnera Interreg na podstawie umowy innej niż umowa o pracę mogą być włączone do wypłaty wynagrodzeń, a taka umowa jest uznawana za dokument zatrudnienia.

3. Koszty personelu mogą być refundowane:

- a) zgodnie z art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/1060, poświadczone dokumentem zatrudnienia i paskiem wynagrodzenia;
- b) na podstawie uproszczonych metod rozliczania kosztów, jak określono w art. 53 ust. 1 lit. b)–f) rozporządzenia (UE) 2021/1060;
- c) według stawki ryczałtowej do 20 % kosztów bezpośrednich innych niż bezpośrednie koszty personelu tej operacji, przy czym państwo członkowskie nie jest zobowiązane do dokonania jakichkolwiek obliczeń w celu ustalenia stawki mającej zastosowanie; albo
- d) według stawki godzinowej zgodnie z art. 55 ust. 2–4 rozporządzenia (UE) 2021/1060 w odniesieniu do bezpośrednich kosztów personelu dotyczących albo osób pracujących w pełnym wymiarze czasu pracy nad daną operacją, albo osób pracujących w niepełnym wymiarze czasu pracy nad daną operacją na podstawie ust. 4 lit. b) niniejszego artykułu.

4. Koszty personelu dotyczące osób, które wykonują zlecenia dotyczące operacji w niepełnym wymiarze czasu pracy, mogą być obliczane jako:

- a) stały odsetek kosztów zatrudnienia brutto zgodnie z art. 55 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2021/1060; albo

⁽²⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1).

- b) zmienny odsetek kosztów zatrudnienia brutto proporcjonalny do zmieniającej się z miesiąca na miesiąc liczby godzin przepracowanych przy danej operacji, na podstawie systemu rejestracji czasu pracy obejmującego 100 % czasu pracy danego pracownika.
5. W odniesieniu do personelu zatrudnionego na podstawie ust. 1 lit. d) stawkę godzinową mnoży się przez liczbę godzin faktycznie przepracowanych przy danej operacji w oparciu o system rejestracji czasu pracy.

Artykuł 40

Koszty biurowe i administracyjne

1. Koszty biurowe i administracyjne są ograniczone do następujących elementów:
- a) czynsz z tytułu najmu biura;
 - b) ubezpieczenie i podatki związane z budynkami, w których znajduje się personel, oraz z wyposażeniem biura (takie jak ubezpieczenie od pożaru lub kradzieży);
 - c) rachunki za media (takie jak rachunki za energię elektryczną, ogrzewanie, wodę);
 - d) materiały biurowe;
 - e) księgowość;
 - f) archiwa;
 - g) konserwacja, sprzątanie i naprawy;
 - h) ochrona;
 - i) systemy informatyczne;
 - j) komunikacja (takie jak telefon, faks, internet, usługi pocztowe lub wizytówki);
 - k) opłaty bankowe za otwarcie i prowadzenie rachunku lub rachunków, jeżeli wdrażanie operacji wymaga otwarcia odrębnego rachunku bankowego; oraz
 - l) opłaty z tytułu transnarodowych transakcji finansowych.
2. Koszty biurowe i administracyjne można obliczać jako stały odsetek kosztów zatrudnienia brutto zgodnie z art. 54 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (UE) 2021/1060.

Artykuł 41

Koszty podróży i zakwaterowania

1. Koszty podróży i zakwaterowania – niezależnie od tego, czy koszty takie są ponoszone i opłacane na obszarze objętym programem czy poza nim – są ograniczone do następujących elementów kosztów:
- a) koszty podróży (takie jak bilety, ubezpieczenie podróżne i ubezpieczenie samochodu, paliwo, stawka kilometrowa, opłaty za przejazd i opłaty parkingowe);
 - b) koszt posiłków;
 - c) koszty zakwaterowania;
 - d) koszty wiz; oraz
 - e) dietyienne.
2. Żaden element kosztów wymieniony w ust. 1 lit. a)–d), pokrywany z dietyiennej, nie jest refundowany dodatkowo oprócz dietyiennej.
3. Koszty podróży i zakwaterowania zewnętrznych ekspertów i dostawców usług są zaliczane do kosztów ekspertów zewnętrznych i kosztów usług zewnętrznych wymienionych w art. 42.
4. Bezpośrednie pokrycie wydatków z tytułu elementów kosztów wymienionych w ust. 1 lit. a)–d) przez pracownika beneficjenta jest poświadczane dowodem refundacji tej kwoty temu pracownikowi przez beneficjenta.

5. Koszty podróży i zakwaterowania w odniesieniu do danej operacji można obliczać według stawki ryczałtowej do 15 % bezpośrednich kosztów personelu tej operacji, przy czym państwo członkowskie nie jest zobowiązane do dokonania żadnych obliczeń w celu ustalenia stawki mającej zastosowanie.

Artykuł 42

Koszty ekspertów zewnętrznych i koszty usług zewnętrznych

Koszty ekspertów zewnętrznych i koszty usług zewnętrznych są ograniczone do następujących usług i ekspertyz dostarczanych przez podmioty publiczne lub prywatne lub osoby fizyczne, inne niż beneficjent i wszyscy partnerzy danej operacji:

- a) opracowania lub badania (takie jak ewaluacje, strategie, dokumenty koncepcyjne, projekty lub podręczniki);
- b) szkolenia;
- c) tłumaczenia pisemne;
- d) opracowywanie, modyfikacja i aktualizacja systemów informatycznych i strony internetowej;
- e) działania promocyjne i komunikacyjne, reklama, materiały i działania promocyjne lub informacje związane z daną operacją lub danym programem jako takim;
- f) zarządzanie finansowe;
- g) usługi związane z organizacją i realizacją wydarzeń lub spotkań (w tym najem, catering lub tłumaczenia ustne);
- h) uczestnictwo w wydarzeniach (takie jak opłaty rejestracyjne);
- i) doradztwo prawne, usługi notarialne, ekspertyzy techniczne i finansowe, inne usługi doradcze i księgowo;
- j) prawa własności intelektualnej;
- k) weryfikacje na podstawie art. 74 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/1060 i art. 46 ust. 1 niniejszego rozporządzenia;
- l) koszty zadań w zakresie księgowania wydatków na poziomie programu na podstawie art. 76 rozporządzenia (UE) 2021/1060 i art. 47 niniejszego rozporządzenia;
- m) koszty audytu na poziomie programu na podstawie art. 78 i 81 rozporządzenia (UE) 2021/1060 oraz art. 48 i 49 niniejszego rozporządzenia;
- n) udzielenie gwarancji przez bank lub inną instytucję finansową, w przypadku gdy jest to wymagane na mocy prawa unijnego lub krajowego lub dokumentu programowego przyjętego przez komitet monitorujący;
- o) podróz i zakwaterowanie ekspertów zewnętrznych, prelegentów, przewodniczących posiedzeń i dostawców usług; oraz
- p) inne specyficzne ekspertyzy i usługi niezbędne dla operacji.

Artykuł 43

Koszty wyposażenia

1. Koszty wyposażenia zakupionego, najmowanego lub dzierżawionego przez beneficjenta danej operacji, inne niż objęte art. 40, są ograniczone do następujących pozycji:

- a) sprzęt biurowy;
- b) sprzęt komputerowy i oprogramowanie;
- c) meble i instalacje;
- d) sprzęt laboratoryjny;
- e) maszyny i urządzenia;
- f) narzędzia lub przyrządy;
- g) pojazdy; oraz
- h) inny szczególny sprzęt niezbędny dla operacji.

2. Koszty zakupu sprzętu używanego mogą być kwalifikowalne pod następującymi warunkami:
 - a) nie otrzymano innej pomocy na ten cel z funduszy Interreg lub z funduszy wymienionych w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/1060;
 - b) jego cena nie przekracza ceny ogólnie przyjętej na rynku tych produktów; oraz
 - c) sprzęt posiada właściwości techniczne niezbędne dla operacji oraz odpowiada obowiązującym normom i standardom.

Artykuł 44

Koszty infrastruktury i robót

Koszty infrastruktury i robót są ograniczone do następujących pozycji:

- a) zakup gruntów zgodnie z art. 64 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2021/1060;
- b) pozwolenia budowlane;
- c) materiały budowlane;
- d) siła robocza; oraz
- e) specjalistyczne interwencje (takie jak usługi oczyszczania gleby lub usuwanie min).

ROZDZIAŁ VI

INSTYTUCJE PROGRAMU INTERREG, ZARZĄDZANIE, KONTROLA I AUDYT

Artykuł 45

Instytucje programu Interreg

1. Państwa członkowskie oraz, w stosownych przypadkach, państwa trzecie, kraje partnerskie oraz KTZ uczestniczące w programie Interreg określają, do celów art. 71 rozporządzenia (UE) 2021/1060, jedną instytucję zarządzającą i jedną instytucję audytową.
2. Instytucja zarządzająca i instytucja audytowa muszą być zlokalizowane w tym samym państwie członkowskim.
3. W odniesieniu do programu transgranicznego PEACE PLUS, Specjalny Organ ds. Programów UE, w przypadku gdy został wskazany jako instytucja zarządzająca, uznaje się za zlokalizowany w państwie członkowskim.
4. Państwa członkowskie oraz, w stosownych przypadkach, państwa trzecie, kraje partnerskie oraz KTZ uczestniczące w programie Interreg mogą wskazać EUWT jako instytucję zarządzającą tego programu.
5. W przypadku gdy instytucja zarządzająca wskazuje co najmniej jedną instytucję pośredniczącą w ramach programu Interreg zgodnie z art. 71 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/1060, instytucja pośrednicząca realizuje te zadania w więcej niż jednym uczestniczącym państwie członkowskim lub, w stosownych przypadkach, w państwie trzecim, kraju partnerskim lub KTZ. Bez uszczerbku art. 22 niniejszego rozporządzenia, jedna lub większa liczba instytucji pośredniczących może wykonywać te zadania wyłącznie w jednym uczestniczącym państwie członkowskim lub, w stosownych przypadkach, w państwie trzecim, kraju partnerskim lub KTZ, gdy takie podejście jest oparte na istniejących strukturach.

Artykuł 46

Funkcje instytucji zarządzającej

1. Instytucja zarządzająca programu Interreg wykonuje funkcje określone w art. 72, 74 i 75 rozporządzenia (UE) 2021/1060, z wyjątkiem zadania polegającego na wyborze operacji, o którym mowa w art. 72 ust. 1 lit. a) i art. 73 tego rozporządzenia, i, w przypadku gdy zadania w zakresie księgowania wydatków są realizowane przez inny podmiot na podstawie art. 47 niniejszego rozporządzenia, zadania dotyczące płatności na rzecz beneficjentów, o których mowa w art. 74 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2021/1060. Funkcje te wykonywane są na całym terytorium objętym tym programem, z zastrzeżeniem odstępstw określonych na podstawie rozdziału VIII niniejszego rozporządzenia.

2. Instytucja zarządzająca, po konsultacji z państwami członkowskimi oraz, w stosownych przypadkach, z państwami trzecimi, krajami partnerskimi lub KTZ uczestniczącymi w programie Interreg, ustanawia wspólny sekretariat z personelem, którego skład odzwierciedla partnerstwo w ramach programu.

Wspólny sekretariat wspiera instytucję zarządzającą i komitet monitorujący w wykonywaniu ich odpowiednich funkcji. Wspólny sekretariat dostarcza również potencjalnym beneficjentom informacji o możliwościach finansowania w ramach programów Interreg oraz wspiera beneficjentów i partnerów we wdrażaniu operacji.

W przypadku programów Interreg wspieranych również przez unijne instrumenty finansowania zewnętrznego można ustanowić oddział lub oddziały wspólnego sekretariatu w co najmniej jednym kraju partnerskim lub KTZ w celu wykonywania jego zadań bliżej potencjalnych beneficjentów i partnerów, odpowiednio, z kraju partnerskiego lub KTZ.

3. W drodze odstępstwa od art. 74 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/1060 bez uszczerbku dla art. 45 ust. 5 niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie oraz, w stosownych przypadkach, państwo trzecie, kraj partnerski lub KTZ uczestniczące w programie Interreg mogą zdecydować, że weryfikacje zarządcze, o których mowa w art. 74 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2021/1060 mają być przeprowadzane poprzez wskazanie przez każde państwo członkowskie podmiotu lub osoby odpowiedzialnych za tę kontrolę na jego terytorium (zwanym dalej „kontrolerem”).

4. Kontrolerami mogą być te same instytucje, które są odpowiedzialne za przeprowadzanie takich weryfikacji dla programów w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” lub, w przypadku państw trzecich, krajów partnerskich lub KTZ, za przeprowadzanie porównywalnych weryfikacji w ramach unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego. Każdy kontroler jest funkcjonalnie niezależny od instytucji audytowej lub wszelkich członków grupy audytorów.

5. W przypadku gdy postanowiono, że weryfikacje zarządcze przeprowadzane są przez wskazanych kontrolerów zgodnie z ust. 4, instytucja zarządzająca upewnia się, że wydatki beneficjentów uczestniczących w danej operacji zostały zweryfikowane przez wskazanego kontrolera.

6. Każde państwo członkowskie, państwo trzecie, kraj partnerski lub KTZ zapewniają możliwość weryfikacji wydatków danego beneficjenta w terminie trzech miesięcy od przedłożenia przez niego dokumentów.

7. Każde państwo członkowskie, państwo trzecie, kraj partnerski lub KTZ są odpowiedzialne za weryfikacje przeprowadzane na ich terytorium.

8. Każde państwo członkowskie, państwo trzecie, kraj partnerski i KTZ wskazują jako kontrolera instytucję krajową lub regionalną, podmiot prywatny albo osobę fizyczną, jak określono w ust. 9.

9. W przypadku gdy kontrolerem przeprowadzającym weryfikacje zarządcze jest podmiot prywatny lub osoba fizyczna, kontrolerzy ci spełniają co najmniej jeden z następujących wymogów:

- a) są członkiem krajowego podmiotu księgowego lub audytowego lub krajowej instytucji księgowej lub audytowej, które z kolei należą do Międzynarodowej Federacji Księgowych (IFAC);
- b) są członkiem krajowego podmiotu księgowego lub audytowego lub krajowej instytucji księgowej lub audytowej, nie będąc członkiem IFAC, ale zobowiązując się do prowadzenia weryfikacji zarządczych zgodnie ze standardami i etyką IFAC;
- c) są zarejestrowane jako biegły rewident w rejestrze publicznym organu nadzoru publicznego w państwie członkowskim zgodnie z zasadami nadzoru publicznego określonymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE⁽²¹⁾; lub
- d) są zarejestrowane jako biegły rewident w rejestrze publicznym organu nadzoru publicznego w państwie trzecim, kraju partnerskim lub KTZ, pod warunkiem że rejestr ten podlega zasadom nadzoru publicznego określonym w ustawodawstwie danego kraju.

⁽²¹⁾ Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych, zmieniająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG oraz uchylająca dyrektywę Rady 84/253/EWG (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87).

*Artykuł 47***Zadania w zakresie księgowania wydatków**

1. Państwa członkowskie oraz, w stosownych przypadkach, państwa trzecie, kraje partnerskie oraz KTZ uczestniczące w programie Interreg uzgadniają ustalenia dotyczące wykonywania zadań w zakresie księgowania wydatków.
2. Zadania w zakresie księgowania wydatków obejmują zadania wymienione w art. 76 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) 2021/1060, a także płatności dokonywane przez Komisję i, co do zasady, płatności na rzecz partnera wiodącego zgodnie z art. 74 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.

*Artykuł 48***Funkcje instytucji audytowej**

1. Instytucja audytowa programu Interreg wykonuje funkcje przewidziane w niniejszym artykule i w art. 49 na całym terytorium objętym danym programem Interreg.

W przypadku gdy instytucja audytowa nie ma zezwolenia na całym terytorium objętym programem współpracy, jest ona wspomagana przez grupę audytorów składającą się z przedstawicieli każdego państwa członkowskiego oraz, w stosownych przypadkach, państwa trzeciego, kraju partnerskiego lub KTZ uczestniczących w programie Interreg. Każde państwo członkowskie oraz, w stosownych przypadkach, każde państwo trzecie, kraj partnerski lub KTZ są odpowiedzialne za audyty przeprowadzane na ich terytorium.

Każdy przedstawiciel z każdego państwa członkowskiego oraz, w stosownych przypadkach, każdego państwa trzeciego, kraju partnerskiego lub KTZ uczestniczących w programie Interreg jest odpowiedzialny za poinformowanie o okolicznościach faktycznych dotyczących wydatków na jego terytorium, które są wymagane przez instytucję audytową w celu przeprowadzenia przez nią oceny.

Grupa audytorów zostaje utworzona w ciągu trzech miesięcy od decyzji zatwierdzającej program Interreg zgodnie z art. 18. Grupa sporządza swój regulamin, a przewodniczy jej instytucja audytowa dla danego programu Interreg.

Audytorzy są funkcjonalnie niezależni od podmiotów lub osób odpowiedzialnych za weryfikacje zarządcze na podstawie art. 46 ust. 3.

2. Instytucja audytowa programu Interreg jest odpowiedzialna za przeprowadzanie audytów systemu i audytów operacji w celu dostarczenia Komisji niezależnego poświadczenia dotyczącego skutecznego funkcjonowania systemów zarządzania i kontroli oraz zgodności z prawem i prawidłowości wydatków ujętych w zestawieniu wydatków przedłożonym Komisji.
3. W przypadku gdy program Interreg jest włączony do populacji, z której Komisja wybiera wspólną próbę na podstawie art. 49 ust. 1, instytucja audytowa przeprowadza audyty operacji wybranych przez Komisję w celu dostarczenia Komisji niezależnego poświadczenia dotyczącego skutecznego funkcjonowania systemów zarządzania i kontroli.
4. Prace audytowe prowadzone są zgodnie z przyjętymi na szczeblu międzynarodowym standardami audytu.
5. Instytucja audytowa sporządza i przedkłada Komisji – co roku do dnia 15 lutego następującego po zakończeniu roku obrachunkowego – roczną opinię audytową zgodnie z art. 63 ust. 7 rozporządzenia finansowego, korzystając ze wzoru określonego w załączniku XIX do rozporządzenia (UE) 2021/1060 oraz w oparciu o przeprowadzone prace audytowe, obejmującą każdy z następujących elementów:
 - a) kompletność, prawdziwość i rzetelność zestawienia wydatków;
 - b) zgodność z prawem i prawidłowość wydatków ujętych w zestawieniu wydatków przedkładanym Komisji; oraz
 - c) system zarządzania i kontroli programu Interreg.

W przypadku gdy program Interreg jest włączony do populacji, z której Komisja wybiera wspólną próbę zgodnie z art. 49 ust. 1, roczna opinia audytowa obejmuje jedynie elementy, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i c) niniejszego ustępu.

W wyjątkowych przypadkach Komisja może na wniosek instytucji audytowej przesunąć termin ustalony na dzień 15 lutego do dnia 1 marca.

6. Instytucja audytowa sporządza i przedkłada Komisji – każdego roku do dnia 15 lutego po zakończeniu roku obrachunkowego – roczne sprawozdanie z kontroli zgodnie z art. 63 ust. 5 lit. b) rozporządzenia finansowego, korzystając ze wzoru określonego w załączniku XX do rozporządzenia (UE) 2021/1060, towarzyszące opinii audytowej przewidzianej w ust. 5 niniejszego artykułu oraz przedstawiające podsumowanie ustaleń, w tym analizę charakteru i zakresu ewentualnych błędów i uchybień w systemach, a także proponowane i zrealizowane działania naprawcze oraz wynikający z tego łączny poziom błędów oraz poziom błędów rezydualnego w odniesieniu do wydatków ujętych w zestawieniu wydatków przedłożonym Komisji.

7. W przypadku gdy program Interreg jest włączony do populacji, z której Komisja wybiera wspólną próbę na podstawie art. 49 ust. 1, instytucja audytowa sporządza, przy użyciu wzoru określonego w załączniku XX do rozporządzenia (UE) 2021/1060, roczne sprawozdanie z kontroli, o którym mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, które spełnia wymogi określone w art. 63 ust. 5 lit. b) rozporządzenia finansowego oraz towarzyszy opinii audytowej przewidzianej w ust. 5 niniejszego artykułu.

W sprawozdaniu tym przedstawia się podsumowanie ustaleń, w tym analizę charakteru i zakresu ewentualnych błędów i uchybień w systemach, a także proponowane i zrealizowane działania naprawcze, wyniki audytów operacji przeprowadzonych przez instytucję audytową w odniesieniu do wspólnej próby, o której mowa w art. 49 ust. 1, oraz korekty finansowe zastosowane przez instytucje programu Interreg w odniesieniu do ewentualnych poszczególnych nieprawidłowości wykrytych przez instytucję audytową w tych operacjach.

8. Instytucja audytowa przekazuje Komisji sprawozdania z audytu systemu niezwłocznie po zakończeniu wymaganego postępowania kontryktoryjnego z odpowiednimi podmiotami objętymi audytem.

9. Komisja i instytucja audytowa spotykają się w regularnych odstępach czasu i co najmniej raz w roku, o ile nie uzgodniono inaczej, w celu przeglądu strategii audytu, rocznego sprawozdania z kontroli i opinii audytowej, a także w celu koordynacji swoich planów i metod audytowych oraz wymiany poglądów na temat kwestii związanych z poprawą funkcjonowania systemów zarządzania i kontroli.

Artykuł 49

Audyt operacji

1. Komisja wybiera wspólną próbę operacji lub innych jednostek próby, z zastosowaniem statystycznej metody doboru próby, w odniesieniu do których przeprowadzony ma być audyt operacji przez instytucje audytowe programów Interreg otrzymujących wsparcie z EFRR lub unijnego instrumentu finansowania zewnętrznego, dla każdego roku obrachunkowego.

Wspólna próba musi być reprezentatywna dla wszystkich programów Interreg wchodzących w skład populacji.

Na potrzeby wyboru wspólnej próby Komisja może dokonać stratyfikacji grup programów Interreg w zależności od ich ryzyk szczególnych.

2. Instytucje programu przekazują Komisji informacje niezbędne do wyboru wspólnej próby do dnia 1 sierpnia po zakończeniu każdego roku obrachunkowego.

Informacje te przedkładane są w standardowym formacie elektronicznym oraz muszą być kompletne i zgodne z wydatkami zadeklarowanymi Komisji w odniesieniu do danego roku obrachunkowego.

3. Bez uszczerbku dla wymogu przeprowadzenia audytu, o którym mowa w art. 48 ust. 2, instytucje audytowe programów Interreg uwzględnionych we wspólnej próbie nie przeprowadzają dodatkowych audytów operacji w ramach tych programów, chyba że Komisja wystąpi o to zgodnie z ust. 8 niniejszego artykułu lub w przypadkach, w których instytucja audytowa zidentyfikowała ryzyka szczególne.

4. Komisja informuje instytucje audytowe stosownych programów Interreg o wybranej wspólnej próbie w odpowiednim terminie umożliwiającym tym instytucjom przeprowadzenie audytów operacji, zasadniczo do dnia 1 września po zakończeniu każdego roku obrachunkowego.
5. Odnośne instytucje audytowe przekazują informacje o wynikach tych audytów oraz o ewentualnych korektach finansowych wprowadzonych w odniesieniu do poszczególnych wykrytych nieprawidłowości najpóźniej w rocznych sprawozdaniach z kontroli przedkładanych Komisji na podstawie art. 48 ust. 6 i 7.
6. Po dokonaniu oceny wyników audytów operacji wybranych na podstawie ust. 1 Komisja oblicza ogólny ekstrapolowany poziom błędu w odniesieniu do programów Interreg włączonych do populacji, z której wybrano wspólną próbę, na potrzeby własnej procedury poświadczenia zgodności.
7. W przypadku gdy ogólny ekstrapolowany poziom błędu, o którym mowa w ust. 6, przekracza 2 % łącznych wydatków zadeklarowanych w programach Interreg włączonych do populacji, z której wybrano wspólną próbę, Komisja oblicza ogólny poziom błędu rezydualnego, biorąc pod uwagę korekty finansowe zastosowane przez odpowiednie instytucje programu Interreg w odniesieniu do poszczególnych nieprawidłowości wykrytych w ramach audytów operacji wybranych na podstawie ust. 1.
8. W przypadku gdy ogólny poziom błędu rezydualnego, o którym mowa w ust. 7, przekracza 2 % wydatków zadeklarowanych w programach Interreg włączonych do populacji, z której wybrano wspólną próbę, Komisja ustala, czy konieczne jest zwrócenie się do instytucji audytowej konkretnego programu Interreg lub grupy programów Interreg, których najbardziej dotyczy ten problem, o przeprowadzenie dodatkowych audytów w celu przeprowadzenia dalszej ewaluacji poziomu błędu i oceny wymaganych środków naprawczych w odniesieniu do programów Interreg, których dotyczą wykryte nieprawidłowości.
9. Na podstawie oceny wyników dodatkowych prac audytowych, o które wystąpiono na podstawie ust. 8 niniejszego artykułu, Komisja może zwrócić się o zastosowanie dodatkowych korekt finansowych w odniesieniu do programów Interreg, których dotyczą wykryte nieprawidłowości. W takich przypadkach instytucje programu Interreg dokonują wymaganych korekt finansowych zgodnie z art. 103 rozporządzenia (UE) 2021/1060.
10. Każda instytucja audytowa programu Interreg, w przypadku którego brakuje informacji, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, lub informacje te są niekompletne lub nie zostały przedłożone w terminie określonym w akapicie pierwszym tego ustępu, przeprowadza oddzielny dobór próby w odniesieniu do danego programu Interreg zgodnie z art. 79 rozporządzenia (UE) 2021/1060.

ROZDZIAŁ VII

ZARZĄDZANIE FINANSOWE

Artykuł 50

Zobowiązania budżetowe

Decyzje Komisji zatwierdzające programy Interreg zgodnie z art. 18 niniejszego rozporządzenia spełniają wymogi niezbędne do tego, by decyzje te stanowiły decyzje w sprawie finansowania w rozumieniu art. 110 ust. 2 rozporządzenia finansowego w odniesieniu do EFRR i wsparcia z unijnego instrumentu finansowania zewnętrznego w ramach zarządzania dzielonego.

Artykuł 51

Płatności i płatności zaliczkowe

1. Wkład z EFRR oraz, w stosownych przypadkach, wsparcie z unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego na każdy program Interreg są wypłacane zgodnie z art. 47 ust. 2 na jeden rachunek bez subkont krajowych.

2. Komisja dokonuje płatności zaliczkowych na podstawie łącznego wsparcia z każdego funduszu Interreg, zgodnie z decyzją zatwierdzającą każdy program Interreg na podstawie art. 18, z zastrzeżeniem dostępności środków, w następujących rocznych ratach, w latach 2022–2026 przed dniem 1 lipca, lub w roku wydania decyzji zatwierdzającej nie później niż 60 dni po przyjęciu tej decyzji:

- a) 2021 r.: 1 %;
- b) 2022 r.: 1 %;
- c) 2023 r.: 3 %;
- d) 2024 r.: 3 %;
- e) 2025 r.: 3 %;
- f) 2026 r.: 3 %.

3. W przypadku gdy programy Interreg są wspierane z EFRR i IPA III – współpraca transgraniczna oraz w przypadku gdy wkład z EFRR nie przekracza 50 % łącznej alokacji unijnej, Komisja dokonuje płatności zaliczkowej zgodnie z odpowiednim przepisem rozporządzenia w sprawie IPA III.

4. W przypadku gdy programy Interreg są wspierane z EFRR i albo z ISWMR, albo zarówno z ISWMR, jak i IPA III, oraz w przypadku gdy wkład z EFRR nie przekracza 50 % łącznej alokacji unijnej, Komisja dokonuje płatności zaliczkowej zgodnie z art. 22 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2021/947, z uwzględnieniem rzeczywistych potrzeb finansowych.

Art. 96 i 97 rozporządzenia (UE) 2021/1060 stosuje się odpowiednio do płatności zaliczkowych na podstawie akapitu pierwszego niniejszego ustępu.

5. Kwota wypłacona w ramach płatności zaliczkowych za lata 2021 i 2022 zostaje rozliczona w rocznych zestawieniach wydatków Komisji oraz nie później niż w ostatnim roku obrachunkowym za rok 2023 i lata kolejne, jak również w odniesieniu do kwot wypłaconych w ramach płatności zaliczkowych określonych na podstawie ust. 3 i 4.

Artykuł 52

Odzyskiwanie środków

1. Instytucja zarządzająca zapewnia, aby wszelkie kwoty wypłacone w wyniku nieprawidłowości zostały odzyskane od partnera wiodącego lub od jedyne go partnera. Partnerzy zwracają partnerowi wiodącemu wszelkie nienależnie wypłacone kwoty.

2. Państwa członkowskie, państwa trzecie, kraje partnerskie lub KTZ uczestniczące w danym programie Interreg mogą zdecydować, że partner wiodący lub jedyny partner oraz instytucja zarządzająca programem nie są zobowiązani do odzyskania nienależnie wypłaconej kwoty, która nie przekracza 250 EUR, bez odsetek, jako wkładu z dowolnego funduszu Interreg na rzecz operacji w roku obrachunkowym.

Nie trzeba przekazywać Komisji żadnych informacji wykraczających poza informacje dotyczące podjęcia decyzji na podstawie akapitu pierwszego.

3. W przypadku gdy partner wiodący nie zdoła zapewnić zwrotu kwot od innych partnerów lub w przypadku gdy instytucja zarządzająca nie zdoła zapewnić zwrotu kwot od partnera wiodącego lub jedyne go partnera, państwo członkowskie, państwo trzecie, kraj partnerski lub KTZ, na którego terytorium dany partner jest zlokalizowany lub – w przypadku EUWT – jest zarejestrowany, zwraca instytucji zarządzającej wszelkie kwoty nienależnie wypłacone temu partnerowi. Instytucja zarządzająca odpowiada za zwrot odnośnych kwot do budżetu ogólnego Unii, zgodnie z podziałem odpowiedzialności między uczestniczące państwa członkowskie, państwa trzecie, kraje partnerskie lub KTZ, określonym w programie Interreg.

4. Państwo członkowskie, państwo trzecie, kraj partnerski lub KTZ, po zwróceniu instytucji zarządzającej kwot nienależnie wypłaconych partnerowi, mogą kontynuować lub rozpocząć procedurę odzyskiwania należności wobec danego partnera na podstawie przepisów prawa krajowego. W przypadku skutecznego odzyskania środków państwo członkowskie, państwo trzecie, kraj partnerski lub KTZ mogą wykorzystać odzyskane kwoty na krajowe współfinansowanie danego programu Interreg. Państwo członkowskie, państwo trzecie, kraj partnerski lub KTZ nie mają obowiązków sprawozdawczych wobec instytucji programu, komitetu monitorującego ani Komisji w odniesieniu do takich odzyskanych środków krajowych.

5. W przypadku gdy państwo członkowskie, państwo trzecie, kraj partnerski lub KTZ nie zwróciły instytucji zarządzającej kwot nienależnie wypłaconych partnerowi na podstawie ust. 4 niniejszego artykułu, kwoty te podlegają nakazowi odzyskania środków wydawanemu przez Komisję, który jest wykonywany, w miarę możliwości, przez potrącenie, odpowiednio, względem państwa członkowskiego, państwa trzeciego, kraju partnerskiego lub KTZ. Takie odzyskanie środków nie stanowi korekty finansowej i nie obniża wsparcia z EFRR lub z dowolnego unijnego instrumentu finansowania zewnętrznego dla danego programu Interreg. Odzyskana kwota stanowi dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 3 rozporządzenia finansowego.

W odniesieniu do kwot, które nie zostały zwrócone instytucji zarządzającej przez państwo członkowskie, potrącenie dotyczy kolejnych płatności na rzecz tego samego programu Interreg. Następnie instytucja zarządzająca dokonuje potrącenia w odniesieniu do tego państwa członkowskiego zgodnie z podziałem odpowiedzialności pomiędzy uczestniczącymi państwami członkowskimi określonym w programie Interreg w przypadku korekt finansowych nałożonych przez instytucję zarządzającą lub Komisję.

W odniesieniu do kwot, które nie zostały zwrócone instytucji zarządzającej przez państwo trzecie, kraj partnerski lub KTZ, potrącenie dotyczy kolejnych płatności na rzecz programów w ramach odpowiednich unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego.

ROZDZIAŁ VIII

UDZIAŁ PAŃSTW TRZECICH LUB KRAJÓW PARTNERSKICH, KTZ LUB ORGANIZACJI INTEGRACJI ORAZ WSPÓŁPRACY REGIONALNEJ W PROGRAMACH INTERREG W RAMACH ZARZĄDZANIA DZIELONEGO

Artykuł 53

Przepisy mające zastosowanie

Rozdziały I–VII i rozdział X mają zastosowanie do programu transgranicznego PEACE PLUS oraz do udziału państw trzecich, krajów partnerskich oraz KTZ, jak również organizacji integracji lub współpracy regionalnej wspieranych z unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego w programach Interreg, z zastrzeżeniem przepisów określonych w niniejszym rozdziale.

Artykuł 54

Instytucje programu Interreg i ich funkcje

1. Każde państwo trzecie, kraj partnerski oraz KTZ uczestniczące w programie Interreg wskazują krajową lub regionalną instytucję jako punkt kontaktowy dla instytucji zarządzającej (zwany dalej „punktem kontaktowym”).
2. Punkt kontaktowy, podmiot pełniący funkcje równoważne funkcjom specjalisty ds. komunikacji w ramach programu Interreg, jak określono w art. 36 ust. 1, lub oddział bądź oddziały wspierają instytucję zarządzającą i partnerów w danym państwie trzecim, kraju partnerskim lub KTZ w odniesieniu do zadań przewidzianych w art. 36 ust. 2–6.

Artykuł 55

Metody zarządzania

1. Programy Interreg A wspierane zarówno z EFRR, jak i IPA III – współpraca transgraniczna lub z ISWMR – współpraca transgraniczna wdrażane są w ramach zarządzania dzielonego zarówno w państwach członkowskich, jak i w każdym uczestniczącym państwie trzecim lub kraju partnerskim.

Program transgraniczny PEACE PLUS jest wdrażany w ramach zarządzania dzielonego zarówno w Irlandii, jak i w Zjednoczonym Królestwie.

2. Programy Interreg B i C łączące wkłady z EFRR i z co najmniej jednego unijnego instrumentu finansowania zewnętrznego wdrażane są w ramach zarządzania dzielonego zarówno w państwach członkowskich, jak i w każdym uczestniczącym państwie trzecim, kraju partnerskim, uczestniczącym KTZ lub – w odniesieniu do Interreg D – w każdym KTZ, niezależnie od tego, czy dany KTZ otrzymuje wsparcie w ramach co najmniej jednego unijnego instrumentu finansowania zewnętrznego.

3. Programy Interreg D łączące wkłady z EFRR i co najmniej jednego unijnego instrumentu finansowania zewnętrznego wdrażane są w dowolny z następujących sposobów:

- a) w ramach zarządzania dzielonego zarówno w państwach członkowskich, jak i w każdym uczestniczącym państwie trzecim lub KTZ;
- b) w ramach zarządzania dzielonego w państwach członkowskich i w każdym uczestniczącym państwie trzecim lub KTZ tylko w odniesieniu do wydatków EFRR poza Unią na co najmniej jedną operację, podczas gdy wkłady z co najmniej jednego unijnego instrumentu finansowania zewnętrznego zarządzane są w ramach zarządzania pośredniego;
- c) w ramach zarządzania pośredniego zarówno w państwach członkowskich, jak i w każdym uczestniczącym państwie trzecim lub KTZ.

W przypadku gdy całość lub część programu Interreg D jest wdrażana w ramach zarządzania pośredniego, zastosowanie ma art. 61.

Artykuł 56

Kwalifikowalność

1. W drodze odstępstwa od art. 63 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2021/1060 wydatki kwalifikują się do otrzymania wkładu z unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego, jeżeli zostały poniesione i zapłacone w ramach przygotowania i wdrażania operacji Interreg od dnia 1 stycznia 2021 r. lub od daty przedłożenia programu, w zależności od tego, która z tych dat jest wcześniejsza, ale mogą być przedłożone jako wydatki programu po dacie zawarcia umowy w sprawie finansowania z odpowiednim państwem trzecim, krajem partnerskim lub KTZ.

Wydatki na pomoc techniczną zarządzaną przez instytucje programu zlokalizowane w państwie członkowskim mogą jednak być przedłożone jako wydatki programu jeszcze przed datą zawarcia umowy w sprawie finansowania z odpowiednim państwem trzecim, krajem partnerskim lub danym KTZ.

2. W przypadku gdy w ramach programu Interreg operacje są wybierane w oparciu o nabory wniosków, nabory takie mogą obejmować wnioski o wkład z unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego, nawet jeżeli nabory wniosków zostały ogłoszone, a operacje wybrane przed zawarciem stosownej umowy w sprawie finansowania.

Instytucja zarządzająca może udostępnić dokument przewidziany w art. 22 ust. 6 przed zawarciem stosownej umowy w sprawie finansowania.

Artykuł 57

Duże projekty infrastrukturalne

1. Programy Interreg objęte niniejszym rozdziałem mogą wspierać duże projekty infrastrukturalne, czyli operacje obejmujące zestaw robót, czynności lub usług, które mają pełnić niepodzielną funkcję o konkretnym charakterze oraz realizować jasno określone cele będące przedmiotem wspólnego zainteresowania na potrzeby realizacji inwestycji wywierających wpływ transgraniczny i przynoszących korzyści w wymiarze transgranicznym oraz w przypadku których w ramach łącznego kosztu o wysokości co najmniej 2 500 000 EUR część budżetu jest przeznaczana na nabycie, budowę lub modernizację infrastruktury.

2. Każdy beneficjent wdrażający duży projekt infrastrukturalny lub jego część stosuje mające zastosowanie przepisy dotyczące zamówień publicznych.

3. Państwo członkowskie, w którym mieści się instytucja zarządzająca danego programu Interreg, przesyła Komisji wykaz planowanych dużych projektów infrastrukturalnych, wskazując ich przyszłe nazwy, lokalizację, budżet i partnera wiodącego. Wykaz ten przesyła się jako oddzielny dokument albo w chwili przekazywania podpisanego egzemplarza umowy w sprawie finansowania lub przekazywania Komisji egzemplarza umowy w sprawie wdrażania, o której mowa w art. 59, albo nie później niż dwa miesiące przed spotkaniem komitetu monitorującego lub, w stosownych przypadkach, komitetu sterującego dokonujących wyboru pierwszego z planowanych dużych projektów infrastrukturalnych.

4. W przypadku gdy w programie spotkania komitetu monitorującego lub, w stosownych przypadkach, komitetu sterującego znajduje się wybór co najmniej jednego dużego projektu infrastrukturalnego, instytucja zarządzająca przekazuje Komisji w celach informacyjnych dokument koncepcyjny dla każdego takiego projektu nie później niż dwa miesiące przed datą spotkania. Dokument koncepcyjny nie może być dłuższy niż trzy strony i musi wskazywać nazwę, lokalizację, budżet, partnera wiodącego i partnerów, a także główne cele i zakładane wyniki. Jeżeli dokument koncepcyjny dotyczący co najmniej jednego dużego projektu infrastrukturalnego nie zostanie przekazany Komisji w tym terminie, Komisja może zwrócić się do przewodniczącego komitetu monitorującego lub komitetu sterującego o usunięcie tych projektów z programu spotkania.

Artykuł 58

Zamówienia

1. W przypadku gdy wdrażanie operacji wymaga zamówienia przez beneficjenta usługi, dostawy lub robót budowlanych, zastosowanie mają następujące zasady:

- a) w przypadku gdy beneficjent jest zlokalizowany w państwie członkowskim i jest instytucją zamawiającą lub podmiotem zamawiającym w rozumieniu przepisów prawa Unii mających zastosowanie do procedur udzielania zamówień publicznych, stosuje on krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne;
- b) w przypadku gdy beneficjent jest instytucją publiczną kraju partnerskiego w ramach IPA III lub ISWMR, którego współfinansowanie jest przekazywane instytucji zarządzającej, może on stosować krajowe przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, pod warunkiem że pozwala na to umowa w sprawie finansowania i zamówienie zostaje udzielone oferentowi, który przedstawił ofertę najkorzystniejszą ekonomicznie lub, stosownie do sytuacji, ofertę o najniższej cenie, przy czym unika się konfliktu interesów.

2. W odniesieniu do udzielania zamówień na towary, roboty budowlane lub usługi we wszystkich przypadkach innych niż te, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, stosuje się procedury udzielania zamówień przewidziane w art. 178 i 179 rozporządzenia finansowego oraz w rozdziale 3 pkt 36–41 załącznika I do tego rozporządzenia.

Artykuł 59

Zawieranie umów w sprawie finansowania w ramach zarządzania dzielonego

1. W celu wdrażania programu Interreg w państwie trzecim, kraju partnerskim lub KTZ, zgodnie z art. 112 ust. 4 rozporządzenia finansowego umowa w sprawie finansowania zawierana jest między Komisją, reprezentującą Unię, a każdym uczestniczącym państwem trzecim, krajem partnerskim lub KTZ, reprezentowanym zgodnie z jego krajowymi ramami prawnymi.

2. Każdą umowę w sprawie finansowania zawiera się do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym zaciągnięto pierwsze zobowiązanie budżetowe, i uznaje się ją za zawartą w dniu podpisania jej przez ostatnią stronę.

Każda umowa w sprawie finansowania wchodzi w życie w dniu:

- a) podpisania jej przez ostatnią stronę; albo
- b) po zakończeniu przez państwo trzecie, kraj partnerski lub KTZ procedury niezbędnej do ratyfikacji zgodnie z krajowymi ramami prawnymi i po poinformowaniu o tym Komisji.

3. Komisja przedstawia projekt umowy w sprawie finansowania, zatwierdzając program zewnętrzny.

W przypadku gdy w programie Interreg udział biorą co najmniej dwa państwa trzecie, kraje partnerskie lub KTZ, przed datą określoną w ust. 2 zawarta zostać musi przez obydwie strony co najmniej jedna umowa w sprawie finansowania. Pozostałe państwa trzecie, kraje partnerskie lub KTZ mogą podpisać swoje odpowiednie umowy w sprawie finansowania najpóźniej w dniu 30 czerwca drugiego roku następującego po roku, w którym zaciągnięto pierwsze zobowiązanie budżetowe.

4. Państwo członkowskie, w którym mieści się instytucja zarządzająca danego programu Interreg:

- a) może także podpisać umowę w sprawie finansowania; albo

- b) podpisuje niezwłocznie umowę w sprawie wdrażania z każdym państwem trzecim, krajem partnerskim lub KTZ uczestniczącym w tym programie Interreg, w której określa się wzajemne prawa i obowiązki w odniesieniu do wdrażania programu i zarządzania finansowego.
5. Umowa w sprawie wdrażania podpisana na podstawie ust. 4 lit. b) obejmuje co najmniej następujące elementy:
- szczegółowe ustalenia dotyczące płatności;
 - zarządzanie finansowe;
 - prowadzenie dokumentacji;
 - obowiązki sprawozdawcze;
 - weryfikacje, kontrole i audyt; oraz
 - nieprawidłowości i odzyskiwanie środków.
6. W przypadku gdy państwo członkowskie, w którym mieści się instytucja zarządzająca programem Interreg, postanawia podpisać umowę w sprawie finansowania na podstawie ust. 4 lit. a) niniejszego artykułu, taką umowę w sprawie finansowania uznaje się za narzędzie wykonania budżetu Unii zgodnie z rozporządzeniem finansowym, a nie za umowę międzynarodową, o której mowa w art. 216–219 TFUE.

Artykuł 60

Wkład państwa trzeciego, kraju partnerskiego lub KTZ inny niż współfinansowanie

1. W przypadku gdy państwo trzecie, kraj partnerski lub KTZ przekazują instytucji zarządzającej wkład finansowy na rzecz wsparcia programu Interreg inny niż współfinansowanie wsparcia Unii na rzecz programu Interreg, zasady dotyczące tego wkładu finansowego zawiera się w następującym dokumencie:
- w przypadku gdy zainteresowane państwo członkowskie podpisuje umowę w sprawie finansowania zgodnie z art. 59 ust. 4 lit. a) – w jednej z następujących form:
 - w odrębnej części tej umowy w sprawie finansowania; albo
 - w oddzielnej umowie w sprawie wdrażania podpisanej albo między państwem członkowskim, w którym mieści się instytucja zarządzająca, a państwem trzecim, krajem partnerskim lub KTZ, albo bezpośrednio między instytucją zarządzającą a właściwą instytucją w państwie trzecim, kraju partnerskim lub KTZ; oraz
 - w przypadku gdy zainteresowane państwo członkowskie podpisuje umowę w sprawie wdrażania na podstawie art. 59 ust. 4 lit. b) – w jednej z następujących form:
 - w odrębnej części tej umowy w sprawie wdrażania; albo
 - w dodatkowej umowie w sprawie wdrażania podpisanej między tymi samymi stronami, o których mowa w lit. a).

Do celów akapitu pierwszego lit. b) ppkt (i) części umowy w sprawie wdrażania mogą, w stosownych przypadkach, obejmować zarówno przekazany wkład finansowy, jak i wsparcie Unii na rzecz programu Interreg.

2. Umowa w sprawie wdrażania, przewidziana w ust. 1 niniejszego artykułu, zawiera co najmniej elementy dotyczące współfinansowania przez dane państwo trzecie, kraj partnerski lub KTZ, o których mowa w art. 59 ust. 5.

Ponadto określa się w niej oba poniższe elementy:

- kwotę dodatkowego wkładu finansowego; oraz
 - planowane wykorzystanie oraz warunki wykorzystania, w tym warunki, jakie muszą spełniać wnioski o ten wkład dodatkowy.
3. Jeżeli chodzi o program transgraniczny PEACE PLUS, wkład finansowy na rzecz działań Unii wnoszony przez Zjednoczone Królestwo w formie zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel, o których mowa w art. 21 ust. 2 lit. e) rozporządzenia finansowego, stanowi część środków budżetowych na dział 2 „Spójność i wartości”, podpułap „Spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna”.

Wkład ten regulowany jest szczegółową umową w sprawie finansowania zawieraną ze Zjednoczonym Królestwem zgodnie z art. 59 niniejszego rozporządzenia. Stronami tej szczegółowej umowy w sprawie finansowania są Komisja i Zjednoczone Królestwo, jak również Irlandia.

Szczegółowa umowa w sprawie finansowania musi zostać zawarta przed rozpoczęciem wdrażania programu, aby w ten sposób umożliwić Specjalnemu Organowi ds. Programów UE stosowanie przepisów Unii mających zastosowanie do wdrażania programu.

ROZDZIAŁ IX

PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE DOTYCZĄCE ZARZĄDZANIA POŚREDNIEGO

Artykuł 61

Współpraca regionów najbardziej oddalonych

1. W przypadku gdy – za zgodą zainteresowanych państwa członkowskiego i regionów – część lub całość programu Interreg D jest wdrażana w ramach zarządzania pośredniego na podstawie, odpowiednio, art. 55 ust. 3 lit. b) lub c) niniejszego rozporządzenia, zadania związane z wdrażaniem powierza się jednemu z podmiotów wymienionych w art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) rozporządzenia finansowego, w szczególności takiemu podmiotowi, który jest zlokalizowany w uczestniczącym państwie członkowskim, w tym instytucji zarządzającej danego programu Interreg.
2. Zgodnie z art. 154 ust. 6 lit. c) rozporządzenia finansowego Komisja może zdecydować o niewymaganiu oceny *ex ante*, o której mowa w ust. 3 i 4 tego artykułu, gdy zadania związane z wykonywaniem budżetu, o których mowa w art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) tego rozporządzenia, zostały powierzone instytucji zarządzającej programowi Interreg dla regionów najbardziej oddalonych, wskazanej na podstawie art. 45 ust. 1 niniejszego rozporządzenia i zgodnie z art. 71 rozporządzenia (UE) 2021/1060.
3. W przypadku gdy zadania związane z wykonywaniem budżetu, o których mowa w art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) rozporządzenia finansowego, powierza się organizacji w państwie członkowskim, zastosowanie ma art. 157 tego rozporządzenia.
4. W przypadku gdy program lub działanie dofinansowane z co najmniej jednego instrumentu finansowania zewnętrznego są wdrażane przez państwo trzecie, kraj partnerski, KTZ lub dowolny z pozostałych podmiotów wymienionych w art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) rozporządzenia finansowego lub o których mowa w rozporządzeniu (UE) 2021/947 lub decyzji 2013/755/UE lub w obu tych aktach, zastosowanie mają odpowiednie przepisy tych instrumentów.

Warunki wdrażania części programu komponentu Interreg D w ramach zarządzania pośredniego na podstawie art. 55 ust. 3 lit. b) lub c) niniejszego rozporządzenia określa się w umowie zawartej między Komisją, instytucją zarządzającą lub jej państwem członkowskim i podmiotem, któremu powierza się wdrażanie.

ROZDZIAŁ X

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 62

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 16 ust. 6, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 1 lipca 2021 r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 16 ust. 6, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa..
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 16 ust. 6 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 63

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na podstawie art. 115 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/1060. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 64

Przepisy przejściowe

Rozporządzenie (UE) nr 1299/2013 lub wszelkie akty przyjęte na podstawie tego rozporządzenia mają nadal zastosowanie do programów i operacji wspieranych z EFRR w okresie programowania 2014–2020.

Artykuł 65

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 czerwca 2021 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

D.M. SASSOLI

Przewodniczący

W imieniu Rady

A.P. ZACARIAS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

WZÓR FORMULARZA DLA PROGRAMÓW INTERREG

Kod CCI	[15 znaków]
Tytuł	[255]
Wersja	
Pierwszy rok	[4]
Ostatni rok	[4]
Kwalifikowalny od	
Kwalifikowalny do	
Nr decyzji Komisji	
Data decyzji Komisji	
Nr decyzji zmieniającej program	[20]
Data wejścia w życie decyzji zmieniającej program	
Regiony NUTS objęte programem	
Komponent	

1. Wspólna strategia programu: główne wyzwania w zakresie rozwoju oraz działania podejmowane w ramach polityki

1.1. Obszar objęty programem (nie jest wymagane dla programów Interreg C)

Podstawa prawna: art. 17 ust. 3 lit. a), art. 17 ust. 9 lit. a)

Pole tekstowe [2 000]

1.2. Wspólna strategia programu: Podsumowanie głównych wspólnych wyzwań z uwzględnieniem różnic i nierówności gospodarczych, społecznych i terytorialnych, a także wspólnych potrzeb inwestycyjnych i komplementarności oraz synergii z innymi programami i instrumentami finansowania, wniosków z dotychczasowych doświadczeń oraz strategii makroregionalnych i strategii na rzecz basenu morskiego, w przypadku gdy obszar objęty programem w całości lub w części jest objęty co najmniej jedną strategią

Podstawa prawna: art. 17 ust. 3 lit. b), art. 17 ust. 9 lit. b)

Pole tekstowe [50 000]

1.3. Uzasadnienie wybranych celów polityki oraz celów specyficznych Interreg, odpowiadających im priorytetów, celów szczegółowych oraz form wsparcia z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, kwestii brakujących połączeń w infrastrukturze transgranicznej

Podstawa prawna: art. 17 ust. 3 lit. c)

Tabela 1

Wybrany cel polityki lub wybrany cel specyficzny Interreg	Wybrany cel szczegółowy	Priorytet	Uzasadnienie wyboru
			[2 000 na każdy cel]

2.1.4. Główne grupy docelowe

Podstawa prawna: art. 17 ust. 3 lit. e) ppkt (iii), art. 17 ust. 9 lit. c) ppkt (iv)

Pole tekstowe [7 000]

2.1.5. Wskazanie konkretnych terytoriów objętych wsparciem, z uwzględnieniem planowanego wykorzystania zintegrowanych inwestycji terytorialnych, rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność lub innych narzędzi terytorialnych

Podstawa prawna: art. 17 ust. 3 lit. e) ppkt (iv)

Pole tekstowe [7 000]

2.1.6. Planowane wykorzystanie instrumentów finansowych

Podstawa prawna: art. 17 ust. 3 lit. e) ppkt (v)

Pole tekstowe [7 000]

2.1.7. Indykatory podział zasobów programu UE według rodzaju interwencji

Podstawa prawna: art. 17 ust. 3 lit. e) ppkt (vi), art. 17 ust. 9 lit. c) ppkt (v)

Tabela 4

Wymiar 1 – zakres interwencji

Nr priorytetu	Fundusz	Cel szczegółowy	Kod	Kwota (w EUR)

Tabela 5

Wymiar 2 – forma finansowania

Nr priorytetu	Fundusz	Cel szczegółowy	Kod	Kwota (w EUR)

Tabela 6

Wymiar 3 – terytorialny mechanizm realizacji i ukierunkowanie terytorialne

Nr priorytetu	Fundusz	Cel szczegółowy	Kod	Kwota (w EUR)

3. Plan finansowy

Podstawa prawna: art. 17 ust. 3 lit. f)

3.1 Środki finansowe w podziale na poszczególne lata

Podstawa prawna: art. 17 ust. 3 lit. g) ppkt (i), art. 17 ust. 4 lit. a)–d)

Tabela 7

Fundusz	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Ogółem
EFRR (cel „Współpraca terytorialna”)								
IPA III – współpraca transgraniczna ⁽¹⁾								
Współpraca transgraniczna w sąsiedztwie ⁽¹⁾								
IPA III ⁽²⁾								
ISWMR ⁽²⁾								
PKTZ ⁽³⁾								
Fundusze Interreg ⁽⁴⁾								
Ogółem								
⁽¹⁾ Interreg A, zewnętrzna współpraca transgraniczna. ⁽²⁾ Interreg B i C. ⁽³⁾ Interreg B, C i D. ⁽⁴⁾ EFRR, IPA III, ISWMR lub PKTZ, jeżeli wsparcie przekazywane jest jako jedna kwota w ramach Interreg B i C.								

3.2 Łączne środki finansowe w podziale na poszczególne fundusze oraz współfinansowanie krajowe

Podstawa prawna: art. 17 ust. 3 lit. f) ppkt (ii), art. 17 ust. 4 lit. a)–d)

Tabela 8

Nr celu polityki	Priorytet	Fundusz (stosownie do przypadku)	Podstawa obliczenia wsparcia UE (ogółem koszt kwalifikowalny lub wkład publiczny)	Wkład UE (a)=(a1)+(a2)	Indykatorywny podział wkładu UE		Wkład krajowy (b)=(c)+(d)	Indykatorywny podział wkładu krajowego		Ogółem (e)=(a)+(b)	Stopa dofinansowania (f)=(a)/(e)	Wkłady państw trzecich (dla celów informacyjnych)
					bez pomocy technicznej na podstawie art. 27 ust. 1 (a1)	na pomoc techniczną na podstawie art. 27 ust. 1 (a2)		Krajowy wkład publiczny (c)	Krajowy wkład prywatny (d)			
Priorytet 1	EFRR											
	IPA III – współpraca transgraniczna ⁽¹⁾											
	ISWMR – współpraca transgraniczna ⁽¹⁾											
	IPA III ⁽²⁾											
	ISWMR ⁽²⁾											
	PKTZ ⁽³⁾											
	Fundusze Interreg ⁽⁴⁾											
Priorytet 2	(fundusze jak wyżej)											
Ogółem	Wszystkie fundusze											
	EFRR											
	IPA III – współpraca transgraniczna											
	ISWMR – współpraca transgraniczna											
	IPA III											
	ISWMR											
	PKTZ											
	Fundusze Interreg											
Ogółem	Wszystkie fundusze											

⁽¹⁾ Interreg A, zewnętrzna współpraca transgraniczna.
⁽²⁾ Interreg B i C.
⁽³⁾ Interreg B, C i D.
⁽⁴⁾ EFRR, IPA III, ISWMR lub PKTZ, jeżeli wsparcie przekazywane jest jako jedna kwota w ramach Interreg B i C.

4. Działania podjęte w celu zaangażowania odpowiednich partnerów programu w przygotowanie programu Interreg oraz rola tych partnerów programu we wdrażaniu, monitorowaniu i ewaluacji

Podstawa prawna: art. 17 ust. 3 lit. g)

Pole tekstowe [10 000]

5. Podejście do informowania o programie Interreg i jego widoczności (cele, grupy docelowe, kanały komunikacyjne, w tym wykorzystanie mediów społecznościowych, w stosownych przypadkach, planowany budżet i stosowne wskaźniki monitorowania i ewaluacji)

Podstawa prawna: art. 17 ust. 3 lit. h)

Pole tekstowe [4 500]

6. Wskazanie wsparcia dla projektów o małej skali, w tym małych projektów w ramach funduszy małych projektów

Podstawa prawna: art. 17 ust. 3 lit. i), art. 24

Pole tekstowe [7 000]

7. Przepisy wykonawcze

- 7.1. Instytucje programu

Podstawa prawna: art. 17 ust. 6 lit. a)

Tabela 9

Instytucje programu	Nazwa instytucji [255]	Imię i nazwisko osoby do kontaktów [200]	E-mail [200]
Instytucja zarządzająca			
Instytucja krajowa (w odniesieniu do programów z udziałem państw trzecich lub krajów partnerskich, w zależności od przypadku)			
Instytucja audytowa			
Przedstawiciele grupy audytorów			
Podmiot, na rzecz którego Komisja ma dokonywać płatności			

- 7.2. Procedura utworzenia wspólnego sekretariatu

Podstawa prawna: art. 17 ust. 6 lit. b)

Pole tekstowe [3 500]

- 7.3 Podział odpowiedzialności pomiędzy uczestniczącymi państwami członkowskimi oraz, w stosownych przypadkach, państwami trzecimi lub krajami partnerskimi oraz KTZ w przypadku korekt finansowych dokonywanych przez instytucję zarządzającą lub Komisję

Podstawa prawna: art. 17 ust. 6 lit. c)

Pole tekstowe [10 500]

8. Stosowanie stawek jednostkowych, kwot ryczałtowych, stawek ryczałtowych i finansowania niepowiązanego z kosztami

Podstawa prawna: art. 94 i 95 rozporządzenia (UE) 2021/1060 (rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów)

Tabela 10

Stosowanie stawek jednostkowych, kwot ryczałtowych, stawek ryczałtowych i finansowania niepowiązanego z kosztami

Planowane stosowanie art. 94 i 95	TAK	NIE
Od momentu przyjęcia, program będzie wykorzystywał refundację wkładu Unii w oparciu o stawki jednostkowe, kwoty ryczałtowe i stawki ryczałtowe w ramach priorytetu zgodnie z art. 94 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów (jeżeli tak, proszę wypełnić aneks 1)	☐	☐
Od momentu przyjęcia, program będzie wykorzystywał refundację wkładu Unii w oparciu o finansowanie niepowiązane z kosztami zgodnie z art. 95 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów (jeżeli tak, proszę wypełnić aneks 2)	☐	☐

Mapa

Mapa obszaru objętego programem

—

Aneks 1

Wkład Unii w oparciu o stawki jednostkowe, kwoty ryczałtowe i stawki ryczałtowe

Wzór formularza na potrzeby przekazywania danych do przeanalizowania przez Komisję

(art. 94 rozporządzenia (UE) 2021/1060 w sprawie wspólnych przepisów)

Data złożenia propozycji	

Niniejszy aneks nie jest wymagany w przypadku stosowania uproszczonych metod rozliczania kosztów na poziomie Unii ustanowionych w akcie delegowanym, o którym mowa w art. 94 ust. 4 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów.

A. Podsumowanie głównych elementów

Priorytet	Fundusz	Cel szczegółowy	Szacunkowy udział łącznej alokacji finansowej w ramach priorytetu, do którego stosowane będą uproszczone metody rozliczania kosztów, w %	Rodzaj(-e) operacji objętej (-ych) finansowaniem		Wskaźnik uruchamiający refundację kosztów		Jednostka miary wskaźnika uruchamiającego refundację kosztów	Rodzaj uproszczonej metody rozliczania kosztów (standardowe stawki jednostkowe, kwoty ryczałtowe lub stawki ryczałtowe)	Kwota (w EUR) lub wartość procentowa (w przypadku stawek ryczałtowych) uproszczonej metody rozliczania kosztów
				Kod ⁽¹⁾	Opis	Kod ⁽²⁾	Opis			

⁽¹⁾ Oznacza kod dla wymiaru „Zakres interwencji” w tabeli 1 załącznika I do rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów.
⁽²⁾ Oznacza kod wspólnego wskaźnika, o ile ma zastosowanie.

B. Szczegółowe informacje w podziale na rodzaj operacji (należy wypełnić dla każdego rodzaju operacji)

Czy instytucja zarządzająca otrzymała wsparcie od firmy zewnętrznej w celu określenia poniższych kosztów uproszczonych?

Jeżeli tak, proszę podać nazwę firmy zewnętrznej:

tak/nie – nazwa firmy zewnętrznej

1.1	Opis rodzaju operacji, w tym harmonogram wdrażania ⁽¹⁾	
1.2	Cel szczegółowy	
1.3	Wskaźnik uruchamiający refundację kosztów ⁽²⁾	
1.4	Jednostka miary wskaźnika uruchamiającego refundację kosztów	
1.5	Standardowe stawki jednostkowe, kwoty ryczałtowe lub stawki ryczałtowe	
1.6	Kwota w przeliczeniu na jednostkę pomiaru lub wartość procentowa (dla stawek ryczałtowych) uproszczonej metody rozliczania kosztów	
1.7	Kategorie kosztów objęte stawkami jednostkowymi, kwotami ryczałtowymi lub stawkami ryczałtowymi	
1.8	Czy wymienione kategorie kosztów pokrywają wszystkie wydatki kwalifikowalne w ramach danej operacji? (T/N)	
1.9	Metoda korekt(y) ⁽³⁾	
1.10	Weryfikacja osiągnięcia jednostek — należy opisać, jaki(e) dokument(y)/system będzie(-ą) wykorzystany(-e) w celu sprawdzenia, czy osiągnięto dostarczone jednostki — należy opisać, co będzie sprawdzane w trakcie weryfikacji zarządczych i przez kogo — należy opisać, jakie rozwiązania zostaną przyjęte w celu gromadzenia i przechowywania stosownych danych/dokumentów	
1.11	Możliwe niepożądane zachęty, środki łagodzące ⁽⁴⁾ oraz szacowany poziom ryzyka (wysoki/średni/niski)	
1.12	Łączna kwota (krajowa i unijna) oczekiwanej na tej podstawie refundacji od Komisji	
<p>⁽¹⁾ Przewidywana data rozpoczęcia wyboru operacji i przewidywana data ich ukończenia (zob. art. 63 ust. 5 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów).</p> <p>⁽²⁾ W przypadku operacji, w ramach których stosowanych jest kilka uproszczonych metod rozliczania kosztów, obejmujących różne kategorie kosztów, różne projekty lub kolejne etapy operacji, pola 1.3–1.11 należy wypełnić dla każdego wskaźnika uruchamiającego refundację kosztów.</p> <p>⁽³⁾ W stosownych przypadkach należy wskazać częstotliwość i termin korekty oraz wyraźne odniesienie do konkretnego wskaźnika (w tym, w stosownych przypadkach, link do strony internetowej, na której opublikowano ten wskaźnik).</p> <p>⁽⁴⁾ Czy istnieją jakiegokolwiek potencjalne negatywne skutki dla jakości wspieranych operacji, a jeśli tak, to jakie środki (np. zapewnienie jakości) zostaną podjęte w celu ograniczenia tego ryzyka?</p>		

C. Obliczanie standardowych stawek jednostkowych, kwot ryczałtowych lub stawek ryczałtowych

1. Źródło danych wykorzystanych do obliczenia standardowych stawek jednostkowych, kwot ryczałtowych lub stawek ryczałtowych (kto przygotował, zgromadził i zapisał dane; miejsce przechowywania danych; daty graniczne; walidacja itd.):

--

2. Proszę określić, dlaczego proponowana metoda i obliczenia na podstawie art. 94 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów są właściwe dla danego rodzaju operacji:

3. Proszę określić sposób dokonania obliczeń, w tym w szczególności założenia przyjęte w odniesieniu do jakości lub ilości danych. W stosownych przypadkach należy zastosować dane statystyczne i poziomy odniesienia oraz przedstawić je – na wniosek – w formacie pozwalającym na wykorzystanie przez Komisję:

4. Proszę wyjaśnić, w jaki sposób zapewniono, by jedynie wydatki kwalifikowalne były uwzględniane przy obliczaniu standardowych stawek jednostkowych, kwot ryczałtowych lub stawek ryczałtowych:

5. Ocena przez instytucję(-e) audytową(-e) metody obliczania i kwot oraz rozwiązań mających zapewnić weryfikację danych, ich jakość, sposób zbierania i przechowywania:

Aneks 2

Wkład Unii w oparciu o finansowanie niepowiązane z kosztami

Wzór formularza na potrzeby przekazywania danych do przeanalizowania przez Komisję

(art. 95 rozporządzenia (UE) 2021/1060 w sprawie wspólnych przepisów)

Data złożenia propozycji	

Niniejszy aneks nie jest wymagany w przypadku stosowania kwot finansowania niepowiązanego z kosztami na poziomie Unii ustanowionych w akcie delegowanym, o którym mowa w art. 95 ust. 4 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów.

A. Podsumowanie głównych elementów

Priorytet	Fundusz	Cel szczegółowy	Kwota objęta finansowaniem niepowiązanym z kosztami	Rodzaj(-e) operacji objętej (-ych) finansowaniem		Warunki, które należy spełnić / rezultaty, które należy osiągnąć, by uruchomić refundację przez Komisję	Wskaźnik		Jednostka miary warunków, które należy spełnić / rezultatów, które należy osiągnąć, uruchamiających refundację przez Komisję	Przewidywany rodzaj metody stosowanej do refundacji kosztów beneficjentowi lub beneficjentom
				Kod ⁽¹⁾	Opis		Kod ⁽²⁾	Opis		
<p>⁽¹⁾ Oznacza kod dla wymiaru „Zakres interwencji” w tabeli 1 załącznika I do rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów oraz w załączniku IV do rozporządzenia w sprawie EFMRA.</p> <p>⁽²⁾ Oznacza kod wspólnego wskaźnika, o ile ma zastosowanie.</p>										

B. Szczegółowe informacje w podziale na rodzaj operacji (należy wypełnić dla każdego rodzaju operacji)

1.1. Opis rodzaju operacji			
1.2 Cel szczegółowy			
1.3 Warunki, które należy spełnić, lub rezultaty, które należy osiągnąć			
1.4 Termin przewidziany na spełnienie warunków lub osiągnięcie rezultatów			
1.5 Jednostka miary warunków, które należy spełnić / rezultatów, które należy osiągnąć, by uruchomić refundację przez Komisję			
1.6 Zakładane wyniki pośrednie (o ile mają zastosowanie) uruchamiające refundację kosztów przez Komisję wraz z harmonogramem refundacji	Zakładane wyniki pośrednie	Przewidywana data	Kwoty (w EUR)
1.7 Łączna kwota (w tym finansowanie unijne i krajowe)			
1.8 Metoda(-y) korekty			
1.9 Weryfikacja osiągnięcia rezultatu lub spełnienia warunku (oraz, w stosownych przypadkach, zakładanych wyników pośrednich) — należy wskazać, jaki(e) dokument(y)/system będzie(-ą) wykorzystany(-e) w celu sprawdzenia, czy osiągnięto rezultat lub spełniono warunek (oraz, w stosownych przypadkach, zakładane wyniki pośrednie) — należy opisać, w jaki sposób będą przeprowadzane weryfikacje zarządcze (w tym na miejscu) i przez kogo — należy opisać, jakie rozwiązania zostaną przyjęte w celu gromadzenia i przechowywania stosownych danych/dokumentów			
1.10 Wykorzystanie dotacji w formie finansowania niepowiązanego z kosztami / Czy dotacja udzielona beneficjentom przez państwo członkowskie ma formę finansowania niepowiązanego z kosztami? [T/N]			
1.11 Rozwiązania służące zapewnieniu ścieżki audytu Proszę wymienić instytucję lub instytucje odpowiedzialne za te rozwiązania.			

Aneks 3

Wykaz planowanych operacji o znaczeniu strategicznym, wraz z harmonogramem – art. 17 ust. 3

Pole tekstowe [2 000]
